

Opstaan om te Dienen

Ruhi-instituut

Boek 2

Opstaan om te Dienen

Ruhi-instituut

Boeken in de serie:

Hieronder staan de huidige titels in de serie ontworpen door het Ruhi-instituut. De boeken zijn bedoeld om te worden gebruikt als de hoofdreeks van cursussen in een systematische poging om de capaciteit van jongeren en volwassenen om hun gemeenschap te dienen te vergroten. Het Ruhi-instituut is ook bezig met het ontwikkelen van een set cursussen die zich uit het derde boek in de serie ontplooiën voor het opleiden van bahá'í-kinderklasbegeleiders, evenals een andere set uit Boek 5 voor het opleiden van jeugdgroepbegeleiders. Ook deze zijn in de onderstaande lijst aangegeven. Opgemerkt moet worden dat de lijst kan worden gewijzigd naarmate de ervaring in het veld vordert, en dat er extra titels zullen worden toegevoegd naarmate een aantal cursuselementen in ontwikkeling het stadium bereiken waarin ze op grote schaal beschikbaar kunnen worden gesteld.

Boek 1	<i>Bespiegelingen over het Leven van de Geest</i>
Boek 2	<i>Opstaan om te Dienen</i>
Boek 3	<i>Kinderklassen Geven, Niveau 1</i> <i>Kinderklassen Geven, Niveau 2 (vertakkingscursus)</i> <i>Kinderklassen Geven, Niveau 3 (vertakkingscursus)</i> <i>Kinderklassen Geven, Niveau 4 (vertakkingscursus)</i>
Boek 4	<i>De Tweeling-Manifestaties</i>
Boek 5	<i>De Kracht van de Jeugd Vrijmaken</i> <i>Eerste impuls: de eerste vertakking van Boek 5</i> <i>Vergroting van de kring: de tweede vertakking van Boek 5</i>
Boek 6	<i>De Zaak Onderrichten</i>
Boek 7	<i>Een Pad van Dienstbaarheid Samen Bewandelen</i>
Boek 8	<i>Het Verbond van Bahá'u'lláh</i>
Boek 9	<i>Een Historisch Perspectief Verwerven</i>
Boek 10	<i>Bruisende Gemeenschappen Bouwen</i>
Boek 11	<i>Materiële Middelen</i>
Boek 12	<i>De Familie en de Gemeenschap</i>
Boek 13	<i>Maatschappelijke Actie Ondernemen</i>
Boek 14	<i>Aan het Publieke Discours Deelnemen</i>

Copyright © 1999, 2021 by the Ruhi Foundation, Colombia.
Alle rechten voorbehouden. Editie 2.1.5.PE, gepubliceerd in 2025.

Oorspronkelijk uitgegeven in het Spaans onder de titel *Levantémonos a servir*
Copyright © 1987, 1996, 2020 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-958-52941-0-3

Nederlandse vertaling en druk onder toezicht van Stichting Nationaal Trainingsinstituut met toestemming van het Ruhi-instituut.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
E: instituto@ruhi.org
I: www.ruhi.org

Stichting Trainingsinstituut Nederland
Prinsenlaan 80, 3737 MJ Groenekan
E: info@trainingsinstituut.org
I: <https://trainingsinstituut.org>

Inhoud

Enkele gedachten voor de medewerker.....	v
De Vreugde van Onderrichten	1
Verheffende Gesprekken.....	15
Verdiepingsthema's.....	35

Enkele gedachten voor de begeleider

Dit boek, het tweede in de hoofdreeks van cursussen die het Ruhi-instituut aanbiedt, gaat over capaciteiten die ons in staat stellen bij te dragen aan betekenisvolle en verheffende gesprekken. De specifieke vorm van dienstbaarheid waar dit boek op is gericht, wordt beschreven in het derde hoofdstuk. In een wereld waarin gemeenschapsbanden door sterke krachten worden ondermijnd, kan de gewoonte vrienden en burens thuis te bezoeken om onderwerpen uit te diepen die centraal staan in het maatschappelijk leven, als die een prominent kenmerk van de cultuur wordt, bepaalde kwalen die voortkomen uit toenemend isolement verhelpen. De vriendschapsbanden die aldus ontstaan, zo wordt gesteld in het hoofdstuk, versterken het opbouwproces van levendige en harmonieuze gemeenschappen.

Een lopend programma van huisbezoeken in een wijk of dorp vraagt een zekere mate van organisatie, met een kern van toegewijde vrienden die wordt ondersteund door de nodige bestuurlijke instituten en instellingen. De begeleiders moeten bij het door het boek gidsen van een groep in gedachten houden dat de deelnemers voorbereid worden om zich aan te sluiten bij zo'n voortdurende inspanning. Bezoeken die voor hen georganiseerd worden als onderdeel van hun studie moeten leiden tot een verbintenis om jaar na jaar deel te nemen aan deze inspanningen, een belangrijk aspect van een leven van dienstbaarheid.

De gewoonte bezoeken af te leggen met het expliciete doel om onderwerpen van geestelijke en maatschappelijke betekenis te verkennen, verrijkt de cultuur van een gemeenschap zichtbaar. Even cruciaal zijn in dit opzicht de vele informele gesprekken die thuis en op het werk, op school en op de markt plaatsvinden. Het zo nu en dan in alledaagse gesprekken introduceren van geestelijke principes is dan ook een vaardigheid die aandacht verdient. Het ontwikkelen daarvan staat centraal in het tweede hoofdstuk, en vormt zo de basis voor het bestuderen van het derde hoofdstuk.

Als we willen dat onze gesprekken met vrienden en burens verheffend zijn, moeten we vreugde kunnen overbrengen in onze omgang met hen. Dit onderwerp wordt in het eerste hoofdstuk, "De vreugde van onderrichten", besproken. Alle vormen van dienstbaarheid die het Ruhi-instituut aanbeveelt gaan in feite over het met anderen delen van de parels van goddelijke wijsheid die we in de oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring ontdekken. Het bestuderen van het eerste hoofdstuk is bedoeld om bewuster te worden van de vreugde die inherent is aan dit streven. De deelnemers wordt in opvolgende paragrafen gevraagd om na te denken over het Woord van God, en wat een zegen het is om dit aan anderen te vertellen. Dit veroorzaakt volgens dit hoofdstuk de vreugde waardoor onze stappen versnellen bij het bewandelen van het pad van dienstbaarheid. Maar zelfs als we volledig overtuigd zijn van deze diepe geestelijke waarheid kunnen we het plezier in onderrichten kwijtraken als we geen aandacht besteden aan de eigenschappen en houdingen waarmee dienstbaarheid zich onderscheidt. Deze zijn het onderwerp van veel volgende boeken in de reeks, en hier worden er slechts een paar onderzocht, met onthechting als eerste, in paragraaf 7. Een keuze van aanhalingen uit de Bahá'í-geschriften vormt de basis voor het overdenken van deze eigenschap, die onontbeerlijk is als je de vreugde van dienstbaarheid niet door externe factoren wil laten verminderen. Het is belangrijk dat deelnemers bij hun studie niet het verkeerde idee opdoen dat onthechting afstandelijkheid of liefdeloosheid betekent. We moeten bij het streven naar steeds betere resultaten voortdurend onze inspanningen willen intensiveren en de doeltreffendheid van onze dienstbaarheid vergroten. Hiervoor is adequaat begrip van het soort inspanning nodig, wat het onderwerp is van paragraaf 8. In de volgende en laatste paragraaf komen optimisme en dankbaarheid, twee houdingen die fundamenteel zijn voor het pad van dienstbaarheid, kort aan de orde.

Het tweede hoofdstuk van het boek, “Verheffende Gesprekken”, draait om het vermogen om het niveau van informele gesprekken te verhogen door geestelijke principes aan te halen als de situatie zich daartoe leent. Het hoofdstuk bestaat uit een aantal korte uitspraken over verschillende onderwerpen, die hoewel het geen exacte citaten zijn, zijn gebaseerd op ‘Abdu’l-Bahá’s uitspraken, en veel woorden en zinsneden bevatten die hij ook gebruikte. Ze hebben universele aantrekkingskracht en appelleren aan de ambities en zorgen van mensen van alle achtergronden. De hoop is dat de deelnemers door deze uitspraken te bestuderen geïnspireerd raken door ‘Abdu’l-Bahá’s manier van geestelijke principes uitleggen, en de gewoonte zullen aannemen om op Hem te vertrouwen bij hun streven om de parels uit de oceaan van Bahá’u’lláh’s Openbaring te ontdekken, de betekenis en implicaties van de leringen van zijn Vader te begrijpen, en deze vrijgevig met anderen te delen.

Om het doel van dit hoofdstuk te kunnen bereiken, moeten de deelnemers de gelegenheid krijgen om elke uitspraak meerdere malen door te nemen, de redenering te achterhalen en te oefenen met het verwoorden ervan totdat ze de ideeën zo verinnerlijkt hebben dat zij ze op een natuurlijke wijze kunnen uitdrukken. In het begin zullen sommigen de uitspraken overwegend uit het hoofd leren en ze min of meer herhalen zoals ze in het boek staan. Dit valt te verwachten. Naarmate hun kennis van het Geloof zich verdiept en hun ervaring groeit, hebben ze een veel breder scala aan inhoud en een veel rijkere woordenschat tot hun beschikking, wat zal worden weerspiegeld in hun interactie met anderen. De begeleider moet inzien dat er in dit stadium een tweeledig doel is: een zekere mate van ongedwongenheid bij het uitleggen van de leringen, en overeenstemming met ‘Abdu’l-Bahá’s gedachtengoed.

Nadat de groepsleden hebben geleerd de inhoud van elke uitspraak te presenteren, gaan ze verder met een volgende oefening waarin ze wordt gevraagd om de ideeën die ze hebben bestudeerd te relateren aan kwesties die hun familie, vrienden en collega’s bezighouden. Daartoe wordt hen gevraagd na te denken over enkele onderwerpen en vraagstukken die zoal ter sprake komen, en te bepalen bij welke daarvan zij deze ideeën mogelijk in een discussie zouden kunnen inbrengen. Bij een paar uitspraken worden een of twee voorbeelden genoemd om te illustreren hoe de geestelijke principes die ‘Abdu’l-Bahá heeft verkondigd licht werpen op zaken die mensen overal ter wereld aangaan. Deze oefening levert betere resultaten als de begeleider elk lid al tijdens het bestuderen van het boek kan helpen om vast een uitspraak, en een paar mensen met wie hij of zij de ideeën uit het boek kan bespreken uit te kiezen. Op die manier kan er bij de bijeenkomsten tijd worden vrijgemaakt waarin de deelnemers elkaar het verloop van de gesprekken waaraan ze hebben deelgenomen kunnen beschrijven.

Bij elke uitspraak in het hoofdstuk zijn een paar aanhalingen uit de Geschriften van Bahá’u’lláh opgenomen om uit het hoofd te leren. De nadruk die het Ruhi-instituut legt op het uit het hoofd leren, al te zien in het eerste boek van de reeks nog wordt nog duidelijker in Boek 2. Er wordt aangenomen dat de deelnemers zich inmiddels bewust zijn van dat ze geestelijk gevoed worden door steeds weer aan aanhalingen uit de Geschriften te denken. In dit boek gaan ze dan verder nadenken over het effect van het Woord van God op het menselijk hart, en in het derde hoofdstuk en ook in het tweede leren ze zelf principes en ideeën uit de Geschriften te verwoorden en citaten rechtstreeks aan te halen indien gepast. De leringen nauwgezet uitleggen, en ze in hun zuivere vorm aan anderen doorgeven, behoort tot de vaardigheden die we allemaal willen ontwikkelen bij het bewandelen van het pad van dienstbaarheid. De veronderstelling dat het een uitstekend vertrekpunt is om ‘Abdu’l-Bahá’s uitleg te bestuderen, en te proberen deze te verwoorden zoals Hij dat deed, vormt de grondslag van het tweede hoofdstuk.

Zoals hierboven al aangegeven gaat het derde hoofdstuk, getiteld “Onderwerpen ter Verdieping”, over de vorm van dienstbaarheid die in dit boek aan de orde komt, namelijk het bezoeken van vrienden en burens met het uitdrukkelijke doel om gesprekken te voeren die van belang zijn voor het gemeenschapsleven. Er worden drie soorten gesprek voorgesteld in hoofdstuk, met voor elk specifieke inhoud. Het eerste soort draait om een reeks onderwerpen om met de bewoners van een dorp of wijk uit te diepen gedurende een systematisch bezoekprogramma. De geschetste inhoud kan op verschillende manieren aan verschillend geïnteresseerd publiek worden verteld, maar het oorspronkelijke doel van de onderwerpen, namelijk gezinsleden de kans te geven hun kennis van het Geloof te verdiepen, blijft zeer relevant. Dit hoofdstuk gaat daarom grotendeels over dit soort gesprekken.

Maar de gewoonte om mensen thuis te bezoeken heeft de laatste jaren een nieuwe dimensie gekregen, vooral nu er in steeds kleinere geografische eenheden, tot op het niveau van het dorp en de wijk, een stijging is van het aantal personen dat kan optreden als leerkringbegeleider, begeleider van jeugdgroepen en van kinderklassen. Het blijkt namelijk zo te zijn dat deze gewoonte niet alleen essentieel voor de verspreiding van kennis over het Geloof, maar ook voor het succesvol uitrollen van het programma voor geestelijke bekrachtiging van 12- tot 15-jarigen en voor de geestelijke opvoeding van kinderen. Daarbij is duidelijk geworden dat jeugdgroepen en kinderklasbegeleiders de ouders van de jeugdigen in de twee programma's regelmatig moeten bezoeken, om de onderliggende aanpak en concepten ervan te bespreken. Dergelijke discussies vormen een tweede soort gesprek, dat in paragraaf 14 en 15 wordt bekeken. De inhoud van deze paragrafen is verre van uitputtend, want de deelnemers zullen de twee educatieve programma's in latere cursussen veel beter leren kennen. Maar als zij in dit vroege stadium al op de hoogte zijn van het belang van dit soort gesprekken, en al met begeleiders van kinderen en jeugdgroepen mee op bezoek bij de ouders kunnen gaan, kan dat zeer vruchtbaar zijn.

Een derde soort gesprek dat in dit hoofdstuk wordt voorgesteld dient een heel bijzonder doel. Zoveel jonge mannen en vrouwen zijn op zoek naar wegen om uitdrukking te geven aan hun vurige wens om bij te dragen aan het verbeteren van de wereld. Zij vertegenwoordigen een enorm reservoir aan capaciteit om de samenleving te veranderen, dat erop wacht, nee, ernaar verlangt om aangeboord te worden. Een gesprek onder leeftijdsgenoten waarin zij de kansen en verantwoordelijkheden overdenken die uniek zijn voor deze periode, met alle energie en buitengewoon potentieel die daarmee gepaard gaan, leidt nogal eens tot een discussie over dienstbaarheid en wekt interesse voor het werk dat in dorpen en wijken over de hele wereld wordt verzet. Velen zullen op hun beurt graag uitgenodigd worden om deel te nemen aan de instituuiscursussen, als een manier om de capaciteit te verwerven om als begeleider van kinderklassen en jeugdgroepen geestelijk onderwijs te geven aan opkomende generaties. In paragraaf 9 en 10 worden enkele ideeën uiteengezet die in dit soort gesprekken kunnen worden uitgediept.

Om de capaciteiten te versterken waarmee personen betekenisvolle gesprekken kunnen aangaan en onderhouden, moet het hoofdstuk natuurlijk verder gaan dan brede onderwerpen en de daarbij behorende inhoud voorleggen. Los van het vermogen om ideeën helder te verwoorden, moeten de deelnemers nog de vereiste houding en geestelijke eigenschappen ontwikkelen. Een groot deel van het verhaal dat zich in het hoofdstuk ontvouwt gaat daarover, maar het belang ervan voor die betreffende capaciteiten wordt pas expliciet in paragraaf 4, waar de deelnemers nadenken over het soort gevoelens en gedachten dat ons hart en onze geest moet vervullen bij het voorbereiden van een bezoek, en in paragraaf 5, waar ze nadenken over de eigenschap nederigheid. De begeleider moet ervoor zorgen dat de deelnemers voldoende aandacht besteden

aan deze paragrafen, want hoeveel kennis we ook vergaren, hoe goed we ook ideeën kunnen verwoorden, de doeltreffendheid van onze gesprekken hangt af van de eigenschappen en houdingen die we daarbij aan de dag leggen.

Merk op dat de vormen van dienstbaarheid die in deze reeks boeken worden beschreven weliswaar van groot belang zijn voor de groei en ontwikkeling van een gemeenschap, maar bovenal onderdelen zijn van een proces om persoonlijke vaardigheden te verhogen door studie en actie. Wat elke begeleider zich moet realiseren is dat deze onderdelen op elkaar voortbouwen, en van boek tot boek steeds complexer worden. Het doeltreffend leren uitvoeren van elke vorm van dienstbaarheid blijkt van cruciaal belang voor de vaardigheden die nodig zijn bij de volgende. Een doorgaand gesprek gedurende meerdere bezoeken lopend houden, zoals in dit boek wordt voorgelegd, vergt duidelijk méér dan de activiteit die in Boek 1 wordt aangemoedigd, het organiseren van een regelmatige gebedsbijeenkomst, alleen, of in samenwerking met een paar anderen. En het is niet moeilijk om in te zien dat het essentieel is dat de deelnemers vorderen in de capaciteiten die hier aan de orde komen om de complexere vormen van dienstbaarheid die voor hen liggen aan te kunnen gaan.

Zoals vermeld in de inleidende opmerkingen in Boek 1, hebben de deelnemers aan de instituuetscursussen wereldwijd een zeer verschillende achtergrond, en hebben ze aanvankelijk een wisselende kennis van de Bahá'í-leringen. Tegen de tijd dat ze aan dit tweede boek beginnen, zal ieder daadwerkelijk het pad van dienstbaarheid zijn ingeslagen dat door de cursussen voor ze is geopend. Maar er blijven verschillen bestaan. Veel van de uitspraken en onderwerpen die in het boek worden gepresenteerd zullen bijvoorbeeld in het geval van de 12- tot 15-jarigen nieuw voor hen zijn, tenzij ze de educatieve programma's voor kinderen en jeugd al hebben doorlopen, en het bestuderen daarvan zal een middel blijken om hun eigen kennis van het geloof te verdiepen. De begeleider moet bereid zijn om de flexibiliteit en creativiteit aan de dag te leggen die nodig zijn om begrip te kweken bij elk lid van de groep, terwijl hij er tegelijkertijd voor zorgt dat het hoofddoel van de cursus, namelijk de deelnemers in staat stellen om betekenisvolle en verheffende gesprekken aan te gaan, wordt bereikt. Bovendien is het gemeenschapsopbouwende proces waar de drie hoofdstukken aan willen bijdragen niet op hetzelfde punt van ontwikkeling in de duizenden plaatsen waar het boek wordt gebruikt. Het in praktijk brengen van het geleerde kan dus van de ene plaats tot de andere een iets andere vorm aannemen, en ook dit geeft een indicatie van de zorgvuldigheid en grondigheid waarmee een begeleider moet inspelen op de behoeften van elk lid als hij een groep door deze pagina's gidst.

De Vreugde van Onderrichten

Doel

Begrijpen dat de vreugde van onderrichten
ligt in het met anderen delen van het
Woord van God

PARAGRAAF 1

Opstaan om te Dienen is het tweede deel van een reeks cursussen die het Ruhi-instituut aanbiedt met het oogmerk bestudering en actie te combineren. Het is bedoeld om je te helpen verder voort te gaan op het pad van dienstbaarheid dat je betreden hebt in het streven een tweeledig doel te bereiken: je eigen geestelijke en intellectuele groei vervolgen en bijdragen aan de transformatie van de maatschappij. Je zult je door je deelname aan het eerste deel al hebben gerealiseerd dat het pad waar we het over hebben wordt bepaald door een reeks daden van dienstbaarheid, die wij uitvoeren met onze ogen gericht op het doel van een nieuwe wereldorde zoals wordt voorzien in de Geschriften van Bahá'u'lláh. Veel van wat wij “het pad van dienstbaarheid bewandelen” noemen bestaat daarom uit onze inspanningen om Zijn leringen toe te passen op ons eigen leven en het leven van de mensheid. Hij spreekt Zelf in de volgende bewoordingen over Zijn Openbaring:

“O Mijn dienaren! Mijn heilige en goddelijk beschikte Openbaring kan vergeleken worden met een oceaan in welks diepten ontelbare parels van grote waarde en weergalozes glans verborgen liggen. Het is de plicht van iedere zoeker zich op te maken om te trachten de kusten van deze oceaan te bereiken, zodat hij, in verhouding tot de geestdrift van zijn zoeken en de inspanningen die hij zich heeft getroost, deel kan hebben aan de weldaden die zijn voorbeschikt in Gods onherroepelijke, verborgen Tafelen.”¹

In dit eerste deel denken wij aan de vreugde die ons hart vervult als wij de parels van wijsheid die in de oceaan van Bahá'u'lláh's woorden verborgen liggen ontdekken en ze met anderen delen. Bij het bestuderen van Boek 1 heb je al gemerkt hoe uitermate prachtig de parels van goddelijke leiding die in Zijn Geschriften staan zijn. Laten we nog eens bij enkele fragmenten stilstaan:

“Hetgeen God heeft geuit, is een lamp waarvan het licht bestaat uit deze woorden: Gij zijt de vruchten van één boom en de bladeren van één tak.”²

“Het meest geliefde in Mijn ogen is rechtvaardigheid. Keer u niet van haar af indien gij Mij begeert, en veronachtzaam haar niet, zodat Ik u Mijn vertrouwen kan schenken.”³

“Houd u zich vol zorg bezig met de noden van de tijd waarin gij leeft, en maak zijn noden en behoeften tot het middelpunt van uw overwegingen.”⁴

“Alle mensen zijn geschapen om een immer voortschrijdende beschaving uit te dragen.”⁵

“De wereld gaat voorbij, en hetgeen eeuwig duurt is de liefde tot God.”⁶

“Gij zijt Mijn lamp en Mijn licht is in u. Wees hierdoor verlicht en zoek geen ander dan Mij. Want Ik schiep u rijk en stortte overvloedig Mijn gunst over u uit.”⁷

Op den duur wil je deze korte aanhalingen misschien uit je hoofd leren.

PARAGRAAF 2

Herlees om te beginnen met uw beraadslaging over het hoofdthema van dit deel het eerste citaat dat is aangehaald in de vorige paragraaf, en maak de volgende oefeningen:

1. Maak de volgende zinnen af:
 - a. Het is onze plicht om ons _____ en _____ de _____ van de oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring te _____ .
 - b. Wij moeten trachten de kusten van de oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring te bereiken, zodat wij deel kunnen hebben aan de _____ die zijn voorbeschikt in Gods onherroepelijke, verborgen Tafelen.
 - c. De weldaden van oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring waaraan wij deel hebben in in verhouding tot _____

2. Wat betekent "zich op te maken"? _____

3. Wat betekent "trachten iets te bereiken"? _____

4. Wat moet iedere zoeker trachten te bereiken? _____

5. Wat betekent het als iets "in verhouding" is tot iets anders? _____

6. Bahá'u'lláh zegt ons dat we de weldaden uit de oceaan van Zijn Openbaring zullen ontvangen in verhouding tot de inspanningen die wij ons getroosten.
 - a. Geef enkele voorbeelden van de inspanningen die wij ons getroosten om deze weldaden te ontvangen. _____

- b. Geef enkele voorbeelden van de weldaden die wij ontvangen.

PARAGRAAF 3

Nu we weten dat Bahá'u'lláh's Openbaring te vergelijken is met een oceaan in welks diepten parels van grote waarde liggen, spant ieder van ons zich tot het uiterste in om deel te hebben aan zijn weldaden en om anderen te helpen de kusten ervan te bereiken. Maar we kunnen ons afvragen hoe ver is de reis naar de kusten van deze oceaan? Bahá'u'lláh zegt:

“O Mijn dienaren! De ene ware God is Mij tot getuige! Deze grootste, deze bodemloze en aanzwellende Oceaan is dichtbij, verbazingwekkend dichtbij. Zie, hij is u nader dan uw levensader! Snel als in een oogwenk kunt gij, wanneer gij het slechts wenst, deze onvergankelijke gunst, deze door God geschonken genade, deze onvergankelijke gave, deze machtigste en onuitsprekelijk glorieuze milddadigheid bereiken en er deel aan hebben.”⁸

1. Waarnaar verwijzen de volgende woorden: “deze grootste, deze bodemloze en aanzwellende oceaan”? _____

2. Hoe dichtbij ons is deze oceaan? _____

3. Hoe snel kunnen we deze oceaan bereiken? _____

4. Vul de volgende zinnen aan:
 - a. De grootste oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring is dichtbij, _____ .
 - b. De oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring is ons _____ dan onze levensader.
 - c. Wij hoeven het slechts te wensen, en snel als in een _____ kunnen wij de oceaan van Zijn Openbaring _____ en er _____ .
 - d. Snel als in een oogwenk kunnen wij, _____ , _____ deze oceaan bereiken en er deel aan hebben.

PARAGRAAF 4

Als we de kusten van de oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring hebben bereikt, putten we uit de schatten ervan en delen we deze parels van goddelijke leiding, die we voortdurend ontdekken bij onze eigen studie, gebed en meditatie, royaal en onvoorwaardelijk met anderen bij onze inspanningen voor het dienen van Zijn Zaak en van de mensheid. Je wilt misschien even de tijd nemen om de volgende passage, een voortdurende herinnering aan de heiligheid van deze taak, uit het hoofd te leren:

“O reiziger in het Pad van God! Neem uw deel van de oceaan van Zijn genade, en onthoud u de dingen niet die in zijn diepten verborgen liggen. Behoor tot hen die deel hebben aan zijn rijkdommen. Eén dauwdrop uit deze oceaan zou, indien uitgegoten over allen die in de hemelen en allen die op aarde zijn, voldoende zijn om hen te verrijken met de milddadigheid van God, de Almachtige, de Alwetende, de Alwijze. Haal het met de handen van zelfverloochening te voorschijn uit zijn levenschenkende wateren en besprenkel daarmee al het geschapene, opdat zij mogen worden gezuiverd van alle door de mensen gemaakte beperkingen en de machtige zetel van God, deze gewijde en luisterrijke Plek, mogen naderen.”⁹

PARAGRAAF 5

Naar mate we vorderen met de cursussen van het instituut en de studie en actie die van ons gevraagd wordt volbrengen, groeit onze bekwaamheid in het dienen, en kunnen we daden van dienstbaarheid gaan ondernemen die ons hart enorme vreugde schenken en ons helpen met ons tweeledig doel, daden zoals lessen voor de geestelijke opvoeding van kinderen geven, jeugdigen betrekken bij een programma voor hun geestelijke bekrachtiging, en een groep vrienden helpen de boeken van de hoofdreeks te bestuderen. Het Woord van God, dat we zullen delen met anderen, jong en oud, zal gedurende dit hele traject onze bron van inspiratie zijn. Het is daarom wel zo gepast dat wij regelmatig mediteren over de kracht ervan en de invloed ervan op het menselijk hart. Bahá'u'lláh zegt over deze kracht:

“Het Woord Gods kan worden vergeleken met een jong boompje, waarvan de wortels in de harten der mensen werden geplant. Het is uw plicht de groei ervan te bevorderen met de levende wateren van wijsheid, van gewijde en heilige woorden, opdat zijn wortel zich stevig in de aarde moge vasthechten en zijn takken zich hemelhoog en nog verder zullen uitstrekken.”¹⁰

1. Waarmee kan het Woord van God vergeleken worden? _____

2. Waar werden de wortels van de boom van Gods Woord geplant? _____

3. Hoe moeten we de groei van deze boom bevorderen? _____

4. Tot welke hoogten kan deze boom groeien? _____

5. Leg in een paar zinnen uit waarom het delen van het Woord van God uiterst belangrijk is.

PARAGRAAF 6

Denk eens aan de verschillende activiteiten die ons in ons dagelijks leven bezighouden. Wij voeden ons lichaam. Wij studeren om nieuwe kennis te verwerven en onze mentale vermogens te vergroten. Wij werken en wij ontwikkelen vaardigheden waardoor wij productieve leden van de samenleving kunnen zijn. Wij doen aan sport en recreatie. Talrijke activiteiten zoals deze, die allemaal belangrijk zijn voor onze intellectuele vooruitgang en materieel welzijn, nemen een groot deel van onze tijd in beslag. Maar er zijn elke dag ook bijzondere momenten die geladen zijn met spiritualiteit, wanneer we bidden, wanneer we onze kennis van goddelijke leringen verdiepen, alleen of met vrienden, of wanneer we, op een van de ontelbaar veel manieren de mensen om ons heen helpen de parels die verborgen liggen in de oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring te ontdekken. Zijn dit geen onmetelijk dierbare momenten? Bestaat er een grotere vreugde dan deel te kunnen hebben aan deze hemelse zegeningen?

We moeten ons altijd herinneren hoe 'Abdu'l-Bahá ons aanmoedigde om ons te wijden aan het verheffen van de mensheid:

“Wij zijn allen verenigd met één goddelijk doel; wij hebben geen materiële motieven, en het is onze dierbaarste wens om de Liefde tot God over de hele wereld te verspreiden!” ¹¹

Stel je eens voor dat je de gelegenheid krijgt om een van de citaten uit paragraaf 1 die je uit je hoofd hebt geleerd, met een vriend te delen. Waar komt de vreugde die je in je hart voelt dan vandaan? Je hoopt natuurlijk dat de woorden van Bahá'u'lláh je vriend zullen verheffen. Maar wat nu als hij of zij niet het verwachte enthousiasme toont? Verdwijnt die vreugde in je hart dan gewoon? Waarom niet?

PARAGRAAF 7

Als we ons realiseren dat van alle dingen die wij in ons leven doen, de momenten die wij besteden aan het delen van het Woord van God met speciale zegeningen bekleed zijn, komen we tot een belangrijke conclusie: dat de vreugde die voortkomt uit dienstbaarheid in de daad zelf ligt. Wij hopen natuurlijk dat onze daden van dienstbaarheid waardige resultaten opleveren, maar als we te gehecht zijn aan resultaten, te gevoelig voor lof of kritiek, raken we de vreugde van het onderrichten kwijt. Wat ons moet inspireren tot onderrichten is de liefde tot God, niet het verlangen succesvol te zijn, er baat bij te hebben of erkenning te krijgen. Onthechting van dit alles is een vereiste voor vreugdevol dienstbaar zijn. Het bestuderen van de volgende aanhalingen zal je helpen over dit hoogst belangrijke onderwerp na te denken:

“O Mens met Tweeërlei Blik! Sluit één oog en open het andere. Sluit het ene voor de wereld en al hetgeen zich daarin bevindt en open het andere voor de geheiligde schoonheid van de Geliefde.” ¹²

“O Vrienden! Geef niet de eeuwigdurende schoonheid prijs voor een schoonheid die moet vergaan en richt uw liefde niet op deze vergankelijke wereld van stof.” ¹³

“O Zoon van Openbaring! Zie naar Mijn aangezicht en verzaak alles buiten Mij, want Mijn soevereiniteit is eeuwig en Mijn heerschappij vergaat niet. Indien gij een ander dan Mij zoekt, ja zelfs al doorzocht gij voor immer het heelal, zal uw zoeken vergeefs zijn.” ¹⁴

“O Bevriende Vreemdeling! De kaars van uw hart is aangestoken door de hand van Mijn macht, doof haar niet met de aandruisende winden van zelfzucht en hartstocht. Het Mij gedenken is de genezing van al uw kwalen, vergeet dit niet. Maak Mijn liefde tot uw schat en koester haar als uw oogappel en leven.” ¹⁵

“Onthechting is als de zon: in welk hart zij ook schijnt dooft zij het vuur van begeerte en zelfzucht. Hij wiens blik wordt verhelderd door het licht van begrip zal zich zeker van de wereld en haar ijdelheden onthechten... Laat de wereld en haar ijdelheden u niet bedroeven. Gelukkig is hij die van rijkdom niet hovaardig wordt, noch droevig wordt van armoede.” ¹⁶

1. Betekent onthecht zijn van deze wereld dat je als een kluizenaar moet leven? _____
2. Is het mogelijk om onthecht te zijn van deze wereld, en tegelijkertijd dingen te bezitten?

3. Is iemand die bijna elk uur van zijn leven aan zijn werk besteedt onthecht van de dingen van de wereld? _____
4. Is iemand die net genoeg werkt om in zijn basisbehoeften te voorzien en voor de rest van zijn tijd niets doet, onthecht van deze wereld? _____

5. Is iemand die in het veld van dienstbaarheid geen ongemak kan verdragen onthecht van deze wereld? _____
6. Er zijn veel dingen waar we, naast onze materiële bezittingen, aan gehecht kunnen zijn. Waaraan zou je gehecht zijn als jij iemand was die:
- het wil opgeven als hij of zij iets dienstbaars doet en niemand dit opmerkt?

 - zich ontmoedigd voelt wanneer iemand de ideeën die hij of zij aanbiedt niet aanneemt?

 - zijn of haar geloofsovertuiging verborgen houdt uit angst voor afwijzing?

7. Onthechting houdt geen afstandelijkheid of gebrek aan aandacht in. Welke van de volgende zaken kan een teken zijn dat iemand niet onthecht is?
- ___ Vreugde beleven aan het zien van vooruitgang bij anderen
 - ___ Ophouden met lesgeven als een paar kinderen zich misdragen
 - ___ Opscheppen over wat je hebt bereikt
 - ___ Hard studeren en tevreden zijn over de vooruitgang die je boekt
 - ___ Hard werken aan het ontwikkelen van je vermogen het algemeen welzijn te dienen
 - ___ Streven naar voortreffelijkheid in je vak
 - ___ Schoonmaken en een netjes en opgeruimd huis hebben
 - ___ Goed voor je spullen zorgen
 - ___ Je bekommeren om het welzijn van anderen
 - ___ Ontmoedigd raken als je geen lof krijgt voor je inspanningen

Onthechting is voor ieder van ons zo belangrijk dat we willen voorstellen dat je alle aanhalingen van deze paragraaf uit het hoofd leert.

PARAGRAAF 8

Om de genade te ontvangen van een vreugdevol leven van dienstbaarheid aan de mensheid, moeten we bereid zijn ons in te spannen, en voor die inspanningen moeten we wellicht iets opofferen. Wij gebruiken het woord “opofferen” ook in ons dagelijks leven. Als een vriendin ’s morgens vroeg van een reis terugkomt, staan we misschien vroeg op om haar op te halen. We

zeggen dan dat we enkele uren slaap hebben opgeofferd. Een geliefd persoon wordt ziek; dan offeren we een paar uur van ons favoriete tijdverdrijf op om voor hem te zorgen. Er zijn gelegenheden in het leven waarbij we extreem hard aan moeten pakken, en dan vinden we misschien dat we gemak opofferen voor een bepaald doel.

Wij verlangen er allemaal ten zeerste naar de Zaak te dienen, vrijgevig onze tijd en energie, en voor zover mogelijk, een deel van ons materiële bezit eraan te besteden. Daarbij moeten we onthouden dat we op het pad van dienstbaarheid wereldse dingen opgeven, maar dat we er pure vreugde voor terugkrijgen en daarbij geestelijk groeien. Later in de cursusboeken krijgen we de gelegenheid verder na te denken over de aard van opoffering. Het is belangrijk om van het begin af aan in te zien dat het inhoudt dat je het lagere opgeeft voor hogere, zoals een zaadje zich opoffert om een boom geboren te laten worden. Opoffering is de bringer van vreugde, en die vreugde verkrijgen wij alleen als we bereid zijn een voortdurende inspanning te leveren.

Bahá'u'lláh zegt:

“Als we Hem willen zoeken is hard werken van node; als we de nectar der hereniging met Hem willen smaken is er ijver van node, en als wij van die kelk proeven zullen wij de wereld van ons werpen.”¹⁷

En ‘Abdu’l-Bahá raadt ons aan:

“Rust daarom niet, gun u geen bedaard leven, hecht u niet aan de weelde van deze kortstondige wereld, bevrijdt u van iedere gehechtheid en streef er met hart en ziel naar om volledig gevestigd te raken in het Koninkrijk Gods. Verwerf de hemelse schatten. Raak dag na dag meer verlicht.”¹⁸

Wij zijn er allemaal van overtuigd dat we ons moeten inspannen om onze doelen te bereiken. Maar deze eenvoudige overtuiging heeft bepaalde complicaties in de praktijk die we niet over het hoofd moeten zien. Om te beginnen moeten we onthouden dat er een zeker verband is tussen de moeilijkheidsgraad van het doel of de taak in kwestie, en de hoeveelheid energie die er voor nodig is. We moeten onszelf niet voor de gek houden door te denken dat het met minder ook wel kan. Maar de omvang van de inspanning is niet de enige factor om rekening mee te houden. Consistentie en doorzettingsvermogen zijn nodig. Focus is vereist. De gewoonte taken af te maken, en niet van het een naar het andere over te gaan en taken half te laten liggen is essentieel. Halfbakken pogingen brengen geen vruchten voort. Stel je voor, er is een wekelijkse les voor de geestelijke opvoeding van kinderen. De leraar moet een bepaald aantal uren wijden aan het voorbereiden van elke les, tijdens de les geheel gefocust blijven op het helpen van de leerlingen om de stof te begrijpen, de ouders van de kinderen regelmatig bezoeken en de voortgang van iedere leerling week na week bijhouden. Wat gebeurt er met die klas als de leraar zich maar af en toe voorbereidt, te vroeg en abrupt ophoudt met de les als hij moe is, en niet de nodige tijd besteedt aan het nadenken over ieder kind en het met de ouders bespreken van zijn of haar voortgang? En wat gebeurt er als de les gewoon niet doorgaat als de leraar zin heeft om een andere verplichting aan te gaan, bijvoorbeeld een vriend opzoeken die van buiten de stad komt?

Deze paar opmerkingen zijn bedoeld om ons te overtuigen dat we aandacht moeten besteden aan de omvang evenals aan de kwaliteit van de inspanning die vereist wordt bij alles wat we ondernemen. Dit geldt evenzeer voor de daden van dienstbaarheid waar wij aan deelnemen als voor onze eigen ontwikkeling. Zelfs de geestelijke gewoontes die we in het eerste boek van deze reeks bekeken – regelmatig bidden, elke dag uit de Geschriften lezen, peinzen over hoe we ons

leven in overeenstemming kunnen brengen met de leringen, van ganser harte deelnemen aan gebedsbijeenkomsten – hangen af van voortdurende inspanning. Hieronder staat een aantal zinnen over inspanning. Het bepalen welke waar zijn helpt je dieper over deze zaak na te denken:

- ___ Als je slim bent hoeft je niet hard te werken.
- ___ Waarom zou je de lastige route nemen? Neem altijd de makkelijkste weg.
- ___ Zonder inspanning geen voldoening.
- ___ Maak grootse plannen: je dromen worden werkelijkheid.
- ___ Hoe groter de prijs, hoe meer moeite je moet doen.
- ___ Hoe meer je je inspant, hoe blijer je bent met het resultaat.
- ___ Als het eerst niet lukt, probeer het nog eens
- ___ Waarom zou je werken als je dat anderen voor je kunt laten doen?
- ___ Als het te veel moeite kost, kan het niet de bedoeling zijn.
- ___ Met veel kleine stapjes kom je ver.
- ___ Iets dat de moeite waard is komt niet vanzelf aanwaaien.
- ___ Voortreffelijkheid vereist volledige inzet.
- ___ Een reis van duizend kilometer begint met de eerste stap.
- ___ “Het wel redden” is niet goed genoeg.
- ___ We moeten niet afwachten tot er zich iets aandient; we moeten ernaar op zoek.
- ___ Succes hebben is een kwestie van geluk.
- ___ We bereiken ons tweeledige doel niet met toverkunsten.
- ___ We moeten elke dag rekenschap afleggen van onze daden.

We bewandelen het pad van dienstbaarheid, waarbij we proberen onze eigen geestelijke en intellectuele groei te bereiken en bij te dragen aan de transformatie van de samenleving. Het is duidelijk dat het nastreven van dit tweeledige doel een heleboel inspanning van ons vergt. Bahá'u'lláh zegt ons:

“De onvergelykbare Schepper schiep alle mensen uit een en dezelfde stof en verhieft hun diepste werkelijkheid boven die van Zijn overige schepsels. Welslagen of mislukking, winst of verlies, moeten daarom afhangen van de inspanningen van de mens zelf. Hoe meer hij zich inspant, des te groter zal zijn vooruitgang zijn.”¹⁹

Je wilt het voorgaande citaat misschien uit je hoofd leren als je dat niet al gedaan hebt.

PARAGRAAF 9

Om vreugde te halen uit dienstbaarheid moeten we bepaalde houdingen in onszelf koesteren. Wij moeten bijvoorbeeld dankbaar zijn voor de genade van dienstbaarheid die God ons verleent heeft; het is onvoorstelbaar om te denken dat we God een plezier doen als we Zijn Zaak dienen. We moeten ook leren pessimisme te vermijden en het leven met een optimistische visie op de wereld benaderen. Obstakels op het pad van dienstbaarheid kunnen veranderd worden in opstapjes naar verdere vooruitgang. Zelfs in moeilijkheden zien wij de toekomst met gelovige ogen tegemoet. De volgende woorden van ‘Abdu’l-Bahá wijzen op de hoop en het optimisme die onze inspanningen moeten kenmerken:

“Kijk hoe klein het zaadje in het begin is, maar aan het eind is het een machtige boom. Zie niet naar het zaadje, maar zie de boom, zijn bloesem, zijn bladeren en zijn vruchten.”²⁰

“Ken dan het essentiële belang van dit kleine zaadje dat de ware landman met de handen van Zijn genade heeft gezaaid in de geploegde velden van de Heer, en heeft bewaterd met de regen van gaven en gunsten, en zich nu voedt met de warmte en het licht van de Dagster van Waarheid.”²¹

“Als u een boom in groei en ontwikkeling ziet, wees dan hoopvol over het resultaat. Hij zal uiteindelijk bloeien en vruchten dragen. Als u droog hout of oude bomen ziet, is er geen enkele hoop meer op vruchten.”²²

“Daarom moeten de geliefden van God hard werken om deze boom van hoop met het water van hun inspanning te behoeden, te voeden en op te kweken.”²³

“Hoe kan het hart dat zich afwendt van de zegeningen die God biedt hopen op geluk? Waar kan het rust vinden als het zijn hoop en vertrouwen niet in Gods genade stelt?”²⁴

Vul de volgende zinnen aan om zo over de bovenstaande citaten na te denken:

1. In het begin is het zaadje zo klein, maar aan het eind _____
_____.
2. Zie niet naar het zaadje, maar _____
_____.
3. We moeten daarom het essentiële belang kennen van dit kleine zaadje dat God met de handen van Zijn genade _____

_____.

4. Als we een boom zien groeien en zich ontwikkelen, dan moeten we _____
_____ .
5. Als we een boom zien groeien en zich ontwikkelen, dan moeten we hoopvol zijn dat _____
_____ .
6. Wij moeten _____ om _____ met het water van onze
inspanning _____ .
7. Hoe kan het hart dat zich afwendt van de zegeningen die God biedt _____
_____ ?
8. Waar kan het hart rust vinden als het niet _____
_____ ?

Overweeg nu eens: Vind je ook dat onze opgewekte en hoopvolle geest in combinatie met een nederige, dankbare houding een bron van vreugde voor anderen is? En laten we ons altijd herinneren dat wij door op te staan om de Zaak te dienen de blijde tijdingen van dageraad van een nieuwe Dag brengen, de Dag van het bijeenroepen van de mensheid. Moge deze woorden van Bahá'u'lláh in ons hart weerklinken:

“Gelukkig zijn zij die handelen; gelukkig zijn zij die begrijpen; gelukkig de mens die zich aan de waarheid vasthoudt, onthecht van alles wat in de hemelen is en alles wat op aarde is.”²⁵

REFERENTIES

1. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk CLIII, alinea 5.
2. idem, hoofdstuk CXXXII, alinea 3.
3. Bahá'u'lláh, *De Verborgen Woorden*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1994), Arabisch nr. 2.
4. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, hoofdstuk CVI, alinea 1.
5. idem, hoofdstuk CIX, alinea 2.
6. Bahá'u'lláh, *Vrouwen, een compilatie uit de Bahá'i-geschriften*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2017), nr. 53.
7. Bahá'u'lláh, *De Verborgen Woorden*, Arabisch nr. 11.
8. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, hoofdstuk CLIII, alinea 5.
9. idem, hoofdstuk CXXIX, alinea 1.
10. idem, hoofdstuk XLIII, alinea 9.
11. Uit een toespraak van 19 november 1911, gepubliceerd in *De Toespraken van 'Abdu'l-Bahá in Parijs* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1984), alinea 1.
12. Bahá'u'lláh, *De Verborgen Woorden*, Perzisch nr. 12.
13. idem, Perzisch nr. 14.
14. idem, Arabisch nr. 15.
15. idem, Perzisch nr. 32.
16. Bahá'u'lláh, *The Bahá'í World: Volume One, 1925-1926*, (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, 1980 printing), blz. 42.
17. Bahá'u'lláh, *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh*, (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), nr. 2, alinea 12.
18. Uit een Tafel van 'Abdu'l-Bahá aan de bahá'ís van Canada en Groenland, gepubliceerd in *Tafelen van het Goddelijk Plan* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2016), Tafel nr. 13, alinea 6.
19. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, hoofdstuk XXXIV, alinea 8.
20. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 40, alinea 3.
21. idem, nr. 40, alinea 3.
22. Uit een toespraak van 11 mei 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), alinea 2.
23. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 206, alinea 13.
24. Uit een toespraak van 21 november 2011, gepubliceerd in *De Toespraken van 'Abdu'l-Bahá in Parijs*, alinea 2.
25. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf*, (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), blz. 139.

Verheffende Gesprekken

Doel

De bekwaamheid om
geestelijke principes in te brengen
in een gesprek

PARAGRAAF 1

In het eerste hoofdstuk van dit boek hebben gesproken over de enorme vreugde die we ervaren bij het met anderen delen van het Woord van God. Bij het bewandelen van het pad van dienstbaarheid krijgen wij ontelbaar vaak de gelegenheid de inzichten die wij opdoen uit de Openbaring van Bahá'u'lláh met vrienden en kennissen te bespreken. Enkele van de wezenlijkste bekwaamheden die wij allemaal moeten ontwikkelen zijn dan ook die vaardigheden waarmee wij kunnen bijdragen aan betekenisvolle en verheffende gesprekken. Dit hoofdstuk en het volgende hebben ten doel je daarbij te helpen. Hieronder ga je je bezighouden met het verheffen van het gespreksniveau door geestelijke principes aan te halen als de gelegenheid daartoe zich voordoet. In het volgende hoofdstuk ga je nadenken over hoe je een reeks gesprekken over bepaalde onderwerpen kunt aangaan en volhouden als onderdeel van een systematische inspanning om een levendige gemeenschap op te bouwen in je eigen dorp of buurt.

Wat we gaan doen in de volgende paragrafen is kijken naar een aantal uitspraken over verschillende onderwerpen, en hoewel het geen exacte aanhalingen zijn, zijn ze allemaal gebaseerd op de toespraken en Tafelen van 'Abdu'l-Bahá en bevatten ze veel zinsneden die hij gebruikte. Je moet elke passage een paar keer lezen, de redenering achterhalen en ze om beurten met alle leden van je groep hardop zeggen tot je ze op een natuurlijke manier naar voren kunt brengen. Deze oefening helpt je voorbereiden op gemakkelijk spreken als je het een keer gepast vindt om uit de leringen van het Geloof te putten om een discussie verder te helpen.

In dit hoofdstuk ga je natuurlijk verder met het uit je hoofd leren van citaten uit de Geschriften, want die hebben een bijzondere kracht die doordringt in het menselijk hart, en die als ze door een gesprek verweven worden een diepgaand effect op de toehoorder hebben. Maar het citeren uit de Geschriften in een conversatie vraagt om wijsheid. Er is gematigdheid nodig, evenwicht tussen het direct uit de Geschriften citeren en je eigen woorden gebruiken om de leringen van het Geloof uit te leggen. Om dit evenwicht te bereiken moet je heel veel tijd en energie besteden aan het bestuderen van de Geschriften en je gedachten en gevoelens erdoor laten vormen.

PARAGRAAF 2

De eerste uitspraak die we je vragen te bestuderen betreft de behoefte van de mensheid aan een Opvoeder.

Wanneer we het leven beschouwen, zien wij dat het minerale rijk, het plantenrijk, het dierenrijk en de mensheid allemaal een opvoeder nodig hebben. Een tuin heeft een hovenier nodig. Een akker heeft een boer nodig om een overvloedige oogst te geven. Als een mens alleen wordt gelaten in de wildernis, zal hij de gewoontes van dieren overnemen. Als hij opvoeding geniet kan hij de grootse volmaaktheid bereiken. Zonder opvoeders zou er geen beschaving zijn.

Er zijn drie soorten van opvoeding: materiële, menselijke en geestelijke. Materiële opvoeding betreft de ontwikkeling van het lichaam. Menselijke opvoeding gaat over beschaving en vooruitgang. Het heeft betrekking op bestuur, maatschappelijke structuur, menselijk welzijn, handel en industrie, kunst en wetenschap, belangrijke ontdekkingen en

grootse ondernemeingen. Geestelijke opvoeding bestaat uit het verwerven van goddelijke volmaaktheden. Dit is ware opvoeding, want met haar hulp wordt de geestelijke, de hogere aard van het menselijk wezen ontwikkeld.

Om vooruitgang te boeken heeft de mensheid een opvoeder nodig die overtuigend gezag heeft als materiële, menselijke en geestelijke opvoeder. Als iemand zou zeggen: “Ik bezit volmaakte intelligentie en heb zo’n opvoeder niet nodig”, dan zou hij ontkennen wat helder en duidelijk is. Het zou zijn alsof een kind zegt: “Ik heb geen opvoeding nodig; ik handel naar mijn verstand en intelligentie en zal op eigen kracht volmaaktheid bereiken.”

De mensheid heeft altijd zo’n volmaakte opvoeder nodig gehad, iemand die haar kan helpen de zaken rond voeding en gezondheid van het lichaam te organiseren, die haar kan inspireren om vooruitgang te boeken op het gebied van kennis, uitvindingen en ontdekkingen, en als allerbelangrijkste, haar met geestelijk leven kan bezielen. Een gewoon mens kan deze ontzaglijke taken niet volbrengen. Alleen de Manifestaties van God hebben de macht daartoe. Zij zijn de uitverkoren Zielen die van tijd tot tijd door God worden gezonden als universele Opvoeders van de mensheid.

1. Lees bovenstaande passage enkele malen in je groep en help elkaar de inhoud ervan goed te leren. Stel elkaar vragen over de ideeën die naar voren worden gebracht en oefen om ze vlot en gemakkelijk weer te geven.
2. Bespreek vervolgens in je groep hoe de ideeën die je hier hebt leren verwoorden in een gesprek kunnen worden ingebracht. Je kunt nu eenmaal niet zo maar ineens aan je vrienden vertellen dat er drie soorten van opvoeding bestaan. Het is daarom de moeite waard om eens na te denken over het soort interactie waarbinnen de hiervoor genoemde ideeën relevant zouden blijken. Misschien wordt het morele verval van de maatschappij besproken, of hoe je aan het verbeteren van de wereld kunt werken. Denk eens na over de verschillende conversaties die je hebt met vrienden, familie en kennissen. Zijn er kwesties bij die hen bezighouden en die zich lenen voor een discussie rond de ideeën uit deze passage?

3. Er ontstaan vaak vragen bij gesprekken over een onderwerp zoals je zjuist hebt bestudeerd. Wat zou je antwoorden als iemand je vroeg: “Wie zijn die Opvoeders waar je het over hebt?”

4. Hieronder staan enkele aanhalingen uit de Geschriften van Bahá'u'lláh met betrekking tot het feit dat de mensheid een opvoeder nodig heeft. Denk erover na en leer er minstens één uit het hoofd. Op deze manier zal je passages uit de Geschriften in je gesprek kunnen verweven als dat passend is.

“Alle mensen zijn geschapen om een immer voortschrijdende beschaving uit te dragen.”¹

“Het Doel van de ene ware God – verheven zij Zijn glorie – wanneer Hij Zich aan de mensen openbaart, is de juwelen bloot te leggen die in de mijn van hun ware en diepste wezen verborgen liggen.”²

“Gods plan met het zenden van Zijn Profeten naar de mensen is tweeledig. Ten eerste om de mensenkinderen van het duister van onwetendheid te bevrijden en hen naar het licht van waar begrip te leiden. Ten tweede om de vrede en rust van de mensheid te verzekeren en in alle middelen te voorzien waardoor deze tot stand gebracht kunnen worden.”³

“De mensen hebben te allen tijde en onder alle omstandigheden iemand nodig om hen te vermanen, hen te leiden en hen te onderrichten en te leren.”⁴

PARAGRAAF 3

In de volgende alinea's wordt beschreven hoe God alleen door middel van Zijn Manifestaties gekend kan worden en zijn nuttig wanneer je met vrienden spreekt:

Beschouw het oneindige heelal. Is het mogelijk dat het zonder een Schepper geschapen zou zijn? Of dat het door Hem geschapene ooit de realiteit van de Schepper zou kunnen begrijpen? Als wij de hele schepping bezien, dan zien wij dat alles wat lager is niet bij machte is om de macht van al wat hoger is te begrijpen. Dus de steen en de boom kunnen zich, hoe ver zij ook ontwikkeld zijn, geen gezichtsvermogen en gehoor voorstellen. Het dier kan de werkelijkheid van de mens niet begrijpen en zich bewust worden van de kracht van de menselijke geest. Hoe kunnen wij, de schepsels, de werkelijkheid van de Schepper dan begrijpen?

Hoewel het menselijke begripsvermogen God nooit kan bereiken, hoeft de mens niet zonder kennis van Hem te blijven. Van tijd tot tijd verschijnt er een bijzonder Wezen op aarde, die de Manifestatie van God is. Alle volmaaktheid, de milddadigheid en pracht die van God zijn, zijn zichtbaar in deze Heilige Manifestaties, als de stralen van de zon die op een helder gepolijste spiegel verschijnen. Als je zegt dat de spiegel de zon reflecteert, betekent dat niet dat de Zon van Zijn hoogten is neergedaald en deel uitmaakt van de spiegel. Evenzo daalt God niet neer uit zijn hemel van heiligheid naar deze bestaanswereld. Wat bedoeld wordt is dit: al wat de mensheid weet, ontdekt en begrijpt van de namen en hoedanigheden en volmaakheden van God gaat over Zijn Heilige Manifestaties.

1. Na deze passage enkele malen in je groep te lezen en de vragen die je elkaar over de inhoud stelt te beantwoorden, moet je oefenen om de ideeën met enig gemak uit te spreken.

2. Bespreek nu in je groep hoe je de ideeën die je hier geleerd hebt op een natuurlijke manier kan inbrengen in een gesprek. Je kunt dit bijvoorbeeld doen in een gesprek over het bestaan van God of over het doel van het leven. Wat zijn nog enkele onderwerpen en vragen die naar voren zijn gekomen in de gesprekken met je vrienden en familie die jou de gelegenheid bieden deze ideeën naar voren te brengen?

3. Stel dat je in een gesprek met je vrienden de gelegenheid hebt het onderwerp dat je zojuist hebt bestudeerd aan te snijden. Wat zou jij antwoorden als een van hen je de volgende vraag zou stellen: “Wat weten wij dan over God door die Manifestaties?”

4. Misschien wil je een of meer van de volgende aanhalingen van Bahá’u’lláh uit het hoofd leren zodat je ze kan citeren als je met vrienden over dit onderwerp spreekt:

“Hem te kennen en Hem te bereiken Die de Oorsprong aller dingen is, is alléén mogelijk door het kennen en bereiken van de stralende Wezens die voortkomen uit de Zon van Waarheid.”⁵

“De Persoon van de Manifestatie is altijd de vertegenwoordiger en de spreekbuis van God geweest. Hij is in waarheid de Dageraad van Gods meest voortreffelijke titels en de Dageraadsplaats van Zijn verheven hoedanigheden.”⁶

“Wees bovendien verzekerd dat de werken en handelingen van elk van de Manifestaties Gods – ja zelfs al hetgeen tot hen behoort en al hetgeen zij in de toekomst mogen openbaren – door God werden beschikt en een weerspiegeling zijn van Zijn Wil en Plan.”⁷

PARAGRAAF 4

“Eenheid van religie” is een onderwerp dat veel mensen interessant vinden, en de volgende ideeën zullen je bij veel gelegenheden van pas komen:

Wij moeten minnaars van het licht zijn, ongeacht uit welke lamp het schijnt. We moeten minnaars van de roos zijn, ongeacht in welke tuin ze bloeit. Wij moeten zoekers naar waarheid zijn, ongeacht uit welke bron zij komt. Gehechtheid aan één lamp kan ons beletten het licht van een andere lamp te waarderen. Bij het zoeken naar waarheid moeten wij ons bevrijden van vooropgezette meningen, en onze vooroordelen laten varen. Als onze beker vol is van het zelf, is er geen plaats meer voor het water des levens.

Religie is het licht der wereld. Onze stappen worden erdoor geleid en deuren van ongekend geluk worden voor ons geopend. Als we de leringen van alle grote godsdiensten onderzoeken zonder de beperkingen van dogma's en blinde navolging, komen we er achter dat ze op hetzelfde fundament rusten. Ze openbaren allen de kennis van God. Ze streven allemaal naar vooruitgang voor de wereld der mensheid.

Er zijn natuurlijk verschillen in de maatschappelijke wetten en regelgeving die elke religie verkondigt, in overeenstemming met de behoeften van die plaats en tijd. Maar in de kern zijn alle religies één. Ze bevorderen geloof, kennis, zekerheid, rechtvaardigheid, vroomheid, hoogstaandheid, betrouwbaarheid, liefde tot God en liefdadigheid. Ze leren zuiverheid, onthechting, verdraagzaamheid, geduld en standvastigheid. Deze deugden van de mens worden in elke Beschikking hernieuwd.

Het is betreurenswaardig dat velen door vooroordelen en blinde navolging de onderliggende eenheid van religie niet kunnen zien. Gods leiding aan de mensheid is waarheid, en waarheid is niet deelbaar: het is één. Als wij de waarheid onafhankelijk onderzoeken en vooropgezette meningen buiten beschouwing laten, zal onze zoektocht leiden naar eenheid. Godsdienst moet ons verenigen: het moet banden van liefde smeden onder de mensen. Als het vijandigheid en tweedracht veroorzaakt kan het er beter niet zijn.

1. Net als in de vorige paragraaf moet je bovenstaande tekst enkele malen in je groep lezen, elkaar vragen stellen over de ideeën erin en oefenen om ze goed onder woorden te brengen.
2. Bekijk eens in je groep hoe je het zou aanpakken om de ideeën die je bestudeerd hebt in te passen in een gesprek, bijvoorbeeld over religieuze geschillen, wat mensen zo vaak bezighoudt. Maar je kunt evengoed met vrienden in een gesprek terechtkomen waarin het belang van onderzoek naar de waarheid en het je niet laten manipuleren door propaganda wordt besproken.
3. Wat zou jij antwoorden als iemand je, nadat je bovenstaande ideeën in een gesprek zou hebben genoemd, zou vragen: "Wat zijn een paar waarheden die alle religies gemeenschappelijk hebben?"
4. We stellen voor dat je een of twee van de volgende passages uit de Geschriften van Bahá'u'lláh uit het hoofd leert:

"Er kan geen enkele twijfel over bestaan dat alle mensen ter wereld, tot welk ras of welke godsdienst zij ook behoren, hun bezieling putten uit één hemelse Bron en de onderdanen zijn van één God."⁸

"Verkeer met de volgelingen van alle religies in een geest van vriendelijkheid en kameraadschap."⁹

“Het fundamentele doel dat het Geloof van God en Zijn Religie bezielt, is de belangen van de mensheid beveiligen, de eenheid der mensheid bevorderen...” ¹⁰

“Gods religie is er voor liefde en eenheid; maak haar niet tot de oorzaak van vijandschap en onenigheid.” ¹¹

PARAGRAAF 5

Het verband tussen wetenschap en religie is het volgende onderwerp dat we je vragen te bestuderen:

Religie moet in overeenstemming zijn met wetenschap. God heeft ons met verstand begiftigd opdat wij waarheid kunnen onderscheiden. Wetenschap en religie moeten allebei aan de maatstaven van de rede voldoen. Daarom horen ze ook met elkaar overeen te komen. Ze vormen de twee vleugels waarmee de menselijke intelligentie tot grote hoogten kan opwieken, de twee vleugels waar de mensheid mee kan vliegen. Eén vleugel is niet genoeg.

Wetenschap is een gave van God. We kunnen de natuurwetten ermee achterhalen en de beperkingen die de natuur ons stelt ermee overstijgen. Met behulp van wetenschappelijke instrumenten kunnen we dingen zien die niet met het blote oog waarneembaar zijn, en in een ogenblik over enorme afstanden communiceren. Wetenschap verenigt verleden en heden en doorgrondt de mysteriën van de toekomst. De vooruitgang van een volk is afhankelijk van wetenschappelijke verworvenheden.

De religie van God moedigt waarheid aan, steunt kennis en brengt het mensenras beschaving. Zonder religie verwordt wetenschap tot een instrument om materialisme te bevorderen, wat uiteindelijk tot wanhoop leidt. Als religie tegen de wetenschap ingaat, wordt het slechts bijgeloof. Als godsdienst en wetenschap hand in hand gaan, zal er een einde komen aan veel van de haat en bitterheid waar de mensheid nu onder gebukt gaat.

1. Lees de tekst, zoals steeds, enkele malen in je groep, alinea voor alinea, en stel elkaar vragen totdat je de inhoud goed genoeg kent om die op een natuurlijke manier naar voren te brengen.
2. Wat zou je antwoorden als iemand het volgende opmerkte: “Religie is iets van vroeger; met wetenschap kunnen we alle problemen van de mensheid oplossen.” Zou het helpen als je verduidelijkte dat religie niet hetzelfde is als bijgeloof, maar dat het dat wel wordt zonder wetenschap, en dat wetenschap zonder godsdienst leidt wanhoop die voortkomt uit materialisme? Zou je dan voorbeelden kunnen geven van hoe dit werkt?

-
-
3. We stellen voor dat je een of meer van de volgende passages uit de Geschriften van Bahá'u'lláh uit het hoofd leert:

“In de allereerste plaats behoort tot deze gunsten die de Almachtige heeft geschonken aan de mens de gave van het verstand... Deze gave geeft de mens het vermogen in alles de waarheid te onderscheiden, leidt hem tot hetgeen juist is, en helpt hem de geheimen der schepping te ontdekken.”¹²

“Bezie de wereld en denk er een wijle over na. Zij ontsluit het boek van haar eigen wezen voor uw ogen en openbaart hetgeen de Pen van uw Heer, de Maker, de Albezielde daarin heeft opgeschreven”¹³

“Kennis geeft vleugels aan 's mensen bestaan en is gelijk een ladder waarlangs men omhoog stijgt. Allen zijn verplicht om kennis te vergaren.”¹⁴

PARAGRAAF 6

“De eenheid van de mensheid” is een onderwerp dat ieder mens vandaag de dag aanspreekt, en velen zullen de ideeën die hieronder worden weergegeven maar al te graag met je bespreken.

Een tuin waarin planten met velerlei kleuren en geuren bij elkaar staan is een genot voor het oog. En al verschillen de bloemen van elkaar, ze worden elk door dezelfde regen verfrist en en door dezelfde zon verwarmd. Dit geldt ook voor de mensheid. Deze bestaat uit vele rassen en kleuren. Maar allen komen van dezelfde God, en allen hebben dezelfde oorsprong. De verscheidenheid binnen de menselijke familie moet een bron van harmonie zijn, net zoals bij muziek, waarbij verschillende noten samensmelten en er een volmaakt akkoord ontstaat.

Eenheid is nodig voor het bestaan. Liefde is de fundamentele oorzaak van het leven. In de stoffelijke wereld worden de elementen van alles bij elkaar gehouden door de wet van de aantrekkingskracht. De wet van de aantrekkingskracht brengt bepaalde elementen samen tot de vorm van een mooie bloem. Maar wanneer die aantrekkingskracht wegvalt zal de bloem tot ontbinding overgaan en ophouden te bestaan. Zo is het ook met de mensheid. Aantrekking, harmonie en eenheid zijn de krachten die de mensheid bijeenhouden.

Bahá'u'lláh heeft een ontwerp gemaakt voor de vereniging van alle volkeren van de wereld. We moeten ons uiterste best doen om hen binnen te halen in deze kring van eenheid. Als wij mensen tegenkomen van een ander ras, een andere nationaliteit, religie of overtuiging dan die van ons, mogen we niet toestaan dat deze verschillen barrières tussen ons opwerpen. We moeten ze zien als anders gekleurde rozen in de prachtige tuin van de mensheid, en blij zijn dat wij met hen zijn.

1. Denk nadat je de bovenstaande tekst op dezelfde manier als de eerdere teksten bestudeerd hebt, eens na over de vele gesprekken die om je heen plaatsvinden. Wat zijn enkele onderwerpen die de mensen zoal bezighouden waarbij jij kans zou zien om deze ideeën met hen te bespreken?

2. Een gesprek over het één-zijn van de mensheid kan leiden tot een discussie over het belang van eenheid in de eigen gemeenschap. Kun je iets vertellen over hoe ieder van ons daar aan kan bijdragen?

3. Misschien wil je een of meer van de volgende aanhalingen uit het hoofd leren om te kunnen aanhalen als je het met vrienden over dit onderwerp hebt:

“De tabernakel van eenheid is opgericht; beschouw elkander niet als vreemden. Gij zijt de vruchten van één boom en de bladeren van één tak.” ¹⁵

“Zo krachtig is het licht van eenheid dat het de gehele aarde kan verlichten.” ¹⁶

“Keer uw gelaat naar eenheid en laat de luister van haar licht u beschijnen. Kom bijeen en besluit, ter wille van God, al wat een bron van strijd onder u is uit te roeien.” ¹⁷

“Het betaamt de mens zich met volharding te houden aan dat wat kameraadschap, vriendelijkheid en eenheid bevordert.” ¹⁸

PARAGRAAF 7

Met de nu volgende teksten kun je een betere bijdrage leveren bij discussies over het onderwerp rechtvaardigheid, een kwestie waar de meeste mensen bezorgd over zijn:

Dat mensen verschillen in capaciteit is eigen aan het menselijk bestaan. Dus niet iedereen kan in alle opzichten gelijk zijn. Maar de menselijke aangelegenheden als geheel moeten

wel volgens het principe van rechtvaardigheid bestuurd worden. Rechtvaardigheid moet heilig zijn, en de rechten van ieder mens moeten gewaarborgd worden.

Rechtvaardigheid is niet beperkt; het is een universele hoedanigheid. Rechtvaardigheid moet op alle terreinen van het leven van de mensheid functioneren. De vruchten van de beschaving moeten toekomen aan ieder lid van de samenleving, want iedereen maakt deel uit van het lichaam van de mensheid. Als één lichaamsdeel in angst of nood verkeert, lijden alle andere lichaamsdelen daar onvermijdelijk ook onder. Hoe kan de rest het goed hebben als er één deel ziek is? De hedendaagse samenleving mist de noodzakelijke wederkerigheid en symmetrie; zij is niet goed ingericht. Er zijn wetten en principes nodig die voor het welzijn en geluk van alle leden van de menselijke familie kunnen zorgen.

Rechtvaardigheid is gebaseerd op de pilaren van straf en beloning. Regeringen die worden geleid door mensen zonder religie, zonder angst voor Goddelijke vergelding, vaardigen onrechtvaardige wetten uit. Hoop op beloning en angst voor straf zijn allebei noodzakelijk als je onderdrukking wilt voorkomen. Wetgevers en rechtshandhavers moeten zich bewust zijn van de geestelijke gevolgen van hun beslissingen. Als een bestuurder weet dat de gevolgen van zijn daden hem na dit aardse leven zullen blijven achtervolgen, en weet dat zijn oordeel op de balans van Goddelijke gerechtigheid gewogen zal worden, zal hij tirannie en onderdrukking zeker willen vermijden.

1. Als je de bovenstaande ideeën op een natuurlijke manier hebt leren uitdrukken, denk dan eens na bij welke gespreksonderwerpen de inzichten uit de tekst van pas zouden kunnen komen.

2. Hoe zou je reageren op iemand die niet gelooft dat er ooit een einde komt aan onrecht?

3. Hieronder staan een aantal citaten uit de Geschriften van Bahá'u'lláh over rechtvaardigheid. We raden je van harte aan deze uit het hoofd te leren.

“Het licht van de mens is Gerechtigheid. Doof het niet met de tegenwind van onderdrukking en tirannie. Het doel van gerechtigheid is het verschijnen van eenheid onder de mensen.”¹⁹

“Geen stralend licht kan met dat van gerechtigheid vergeleken worden. De organisatie van de wereld en de rust van de mensheid hangen ervan af.”²⁰

“Datgene wat de wereld tot lering strekt, is Gerechtigheid, want ze wordt gesteund door twee pilaren, beloning en straf. Deze twee pilaren zijn de levensbronnen voor de wereld.”²¹

PARAGRAAF 8

De kloof tussen arm en rijk wordt met de dag breder, en de volgende alinea's komen van pas als je dit onderwerp en vergelijkbare onderwerpen met vrienden bespreekt.

Door het gebrek aan wederkerigheid en harmonieuze verhoudingen kunnen sommige mensen in de maatschappij vandaag de dag rustig met veel luxe en comfort leven, terwijl anderen geen voedsel en onderdak hebben. Sommigen zijn enorm rijk, en anderen verkeren in uiterste armoede.

De wetten van de maatschappij moeten zodanig geformuleerd en opgelegd worden dat het niet mogelijk is dat enkelingen buitensporige rijkdommen vergaren en anderen behoeftig zijn. Dit betekent niet dat er gelijkheid moet heersen, want de schepping kent nu eenmaal verschillende rangen en bekwaamheden. Maar de enorme betreuenswaardige overvloed aan rijkdom gepaard met demoraliserende armoede kan afgeschaft worden. Als het juist is dat een kapitalist een fortuin bezit, is het ook juist dat een arbeider voldoende middelen van bestaan heeft. Als we ergens extreme armoede zien is er ook ergens onderdrukking te vinden.

De essentie van de kwestie is dat er Goddelijke rechtvaardigheid te zien moet zijn in de menselijke omstandigheden. De fundamentele beginselen van de hele economie zijn goddelijk van aard en hebben te maken met de wereld van het hart en van de geest. De rijken moeten uit hun overvloed schenken; zij moeten hun hart verzachten en een medelevende intelligentie ontwikkelen. De harten moeten zo aaneengesmeed worden, en liefde moet zo overheersend worden, dat de rijken van harte bereid zullen zijn stappen te zetten om permanente economische aanpassingen te bewerkstelligen. Zij moeten zelf inzien dat het noch rechtmatig, noch geoorloofd is dat zij grote rijkdom bezitten zolang er bittere armoede heerst in de gemeenschap. Op deze manier zullen zij bereidwillig iets van hun rijkdom afstaan, en voldoende overhouden om zelf comfortabel van te leven.

1. Lees de bovenstaande tekst en bestudeer hem op de gebruikelijke manier in je groep. Er zijn veel kwesties die mensen bezighouden die te maken hebben met armoede en rijkdom, werkgelegenheid, lonen, huisvesting – om er maar een paar te noemen. Kun je nog andere gespreksonderwerpen bedenken waarbij de ideeën uit deze tekst van pas komen?

2. Wat zou jij antwoorden als iemand die jou de bovenstaande ideeën had horen vertellen jou het volgende zou vragen: “Bedoel je nu dat de rijken stricte belastingwetten zullen

gaan begrijpen en naleven, en vanuit zichzelf gaan betalen wat ze eigenlijk verschuldigd zijn? Waarom denk je dat dat mogelijk is?

3. We stellen voor dat je een of twee van de volgende passages uit de Geschriften van Bahá'u'lláh uit het hoofd leert:

“...gij moet gave en heerlijke vruchten voortbrengen ten bate van uzelf en anderen. Daarom is een ieder verplicht een handwerk of beroep uit te oefenen; want daarin ligt het geheim van welstand, o gij die verstaat!” ²²

“Indien uw ogen op genade zijn gericht, verzaak de dingen die u ten goede komen en houd u vast aan hetgeen de mensheid ten goede komt. En als uw ogen op gerechtigheid zijn gericht, kies voor uw naaste hetgeen u voor uzelf kiest.” ²³

“Gezegend is hij die zijn broeder boven zichzelf verkiest.” ²⁴

“Geen goede daad ging ooit verloren of zal ooit verloren gaan, want liefdadigheid is een schat die bewaard wordt bij God, ten voordele van hen die handelen.” ²⁵

“...hoed u ervoor de grenzen van gematigdheid te overschrijden en tot de buitensporigen te worden gerekend.” ²⁶

PARAGRAAF 9

Hieronder staan enkele ideeën die van pas komen als je deelneemt aan discussies over het onderwerp vooroordelen.

Alle vormen van vooroordelen, op het gebied van religie, ras, geslacht, etniciteit of economisch, ondermijnen het bouwwerk van de mensheid en zijn tegengesteld aan Gods geboden. De mensheid gaat al duizenden jaren gebukt onder oorlog en bloedvergieten, aangejaagd door een van deze vooroordelen. Zolang deze voortbestaan zal de mensheid geen rust kennen.

God heeft zijn Profeten enkel en alleen uitgezonden met het doel liefde en eenheid te scheppen. Alle hemelse Boeken spellen het woord liefde. Als ze de bron van vervreemding blijken te zijn, zijn ze nutteloos geworden. Vooral godsdienstig vooroordeel is dus tegen de wil en het gebod van God.

Nationalistisch vooroordeel valt volstrekt niet te rechtvaardigen. De lijnen en grenzen tussen landen zijn denkbeeldig; ze zijn niet door God geschapen. Mensen bepalen dat een rivier een grenslijn tussen twee landen is, en geven beide kanten een naam, terwijl de rivier voor beiden werd geschapen en een natuurlijke toevoerkanaal voor allen is. Zijn het niet verbeelding en onwetendheid die mensen ertoe drijven om de gaven des levens tot oorzaak van oorlog en verwoesting te maken?

Raciaal vooroordeel is niets dan bijgeloof. Iemands huidskleur is gewoon het resultaat van hoe zijn of haar voorouders zich in de loop der tijd hebben aangepast aan hun klimaat en omgeving. Karakter is het werkelijke menselijke criterium. Voortreffelijkheid is niet afhankelijk van ras of kleur. Geloof, een zuiver hart, goede daden en lovenswaardige taal zijn aanvaardbaar aan de drempel van God.

Vrouwen worden al heel lang ondergeschikt gemaakt aan mannen en onrechtvaardig behandeld. Het onderscheid tussen de man en de vrouw is een vereiste van de wereld der natuur; in de wereld van de geest zijn ze gelijk. In de ogen van God is er geen onderscheid tussen mannelijk en vrouwelijk. De hele mensheid is door Hem begiftigd met intelligentie en onderscheidingsvermogen. Allen zijn in staat deugden te verwerven. Er zijn nu geen omstandigheden waaronder iemand gediscrimineerd kan worden op grond van zijn geslacht.

God heeft volgens de woorden van het Oude Testament gezegd: “Laat ons de mens scheppen naar ons beeld en gelijkenis.” Dit geldt overduidelijk ook voor vrouwen. Het menselijk wezen is geschapen naar het beeld van God; dat wil zeggen dat er goddelijke deugden worden weerspiegeld en geopenbaard in de menselijke wereld. Dit geldt voor de gehele mensheid. Het is volstrekt onhoudbaar om te stellen dat alleen degenen met een bepaalde kleur, etniciteit of nationaliteit naar gelijkenis van God zouden zijn geschapen. Het is absurd om te suggereren dat alleen de rijken naar Zijn beeld zouden zijn geschapen of om te denken dat een hoge maatschappelijke positie een criterium is om God nabij te komen. De mensheid kan alleen verlicht worden door vooroordelen achter zich te laten en de zeden van het Koninkrijk te verwerven.

1. Bestudeer deze tekst net zoals de eerdere teksten en denk dan eens aan bepaalde uitdagingen die je vrienden en burens in gesprekken naar voren hebben gebracht die om het afschaffen van vooroordelen vragen.

2. Wat zou jij antwoorden als iemand die jou de bovenstaande ideeën had horen vertellen je het volgende zou vragen: “Kun je ook vooroordelen hebben zonder het te weten?”

3. Misschien krijg je de gelegenheid om een van de volgende citaten uit de Geschriften van Bahá'u'lláh te noemen bij gesprekken over deze ideeën:

“De aarde is slechts één land, waarvan alle mensen de burgers zijn.” ²⁷

“Alle twijgen van de wereld zijn voortgekomen uit één Boom, en alle druppels uit één oceaan, en alle wezens danken hun bestaan aan één Wezen.”²⁸

“Hij is waarlijk mens die zich heden ten dage in dienst stelt van de gehele mensheid.”²⁹

“Het licht van een goed karakter overtreft het licht van de zon en de straling ervan.”³⁰

“De mens onderscheidt zich niet door versierselen of rijkdom, doch veeleer door godvruchtig gedrag en waar begrip.”³¹

“God geve dat u genadiglijk onder alle omstandigheden geholpen mag worden de afgoden van bijgeloof te verbrijzelen en de sluiers van inbeeldingen der mensen weg te scheuren.”³²

“Van alle mensen is hij de meest nalatige, die nutteloos twist en zich boven zijn broeder tracht te verheffen.”³³

PARAGRAAF 10

Je zult in gesprekken met vrienden vaak gebruik kunnen maken van de ideeën in de volgende passage over de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen:

De fysieke zon openbaart met haar licht en warmte de werkelijkheid van alle dingen op aarde. De vrucht die in de boom verborgen lag verschijnt aan de takken ervan als gevolg van de kracht van de zon. Zo brengt de Zon van Waarheid, als die in volle pracht aan de geestelijke hemel schijnt, de werkelijkheden aan het licht die voorheen niet zichtbaar waren. Daarom wordt het principe van gelijkwaardigheid in dit tijdperk volledig erkend en is het nu een voldongen feit.

Bahá'u'lláh heeft in zeer duidelijke bewoordingen verkondigd dat er in de ogen van God geen onderscheid is tussen mannen en vrouwen. De staat van ongelijkwaardigheid die door de eeuwen heen heeft bestaan is niet vanwege de superioriteit van mannen; het komt eenvoudigweg doordat vrouwen niet dezelfde mogelijkheid hebben gekregen om hun gehele potentieel te ontwikkelen. Ondanks de vooroordelen tegen hen, verhaalt de geschiedenis echter van talrijke vrouwen die in hun leven grootse prestaties hebben geleverd.

Eén van die vrouwen was de Perzische dichteres Táhirih. Zij werd begin 1800 geboren in een land waarin vrouwen geheel ondergeschikt waren aan mannen. Zij was de eerste vrouw die de waarheid van Gods nieuwe Openbaring aanvaardde. Toen zij de dageraad van een nieuwe Dag aanschouwde raakte zij er volledig van overtuigd dat de tijd gekomen was dat de realiteit van de gelijkwaardigheid van man en vrouw erkend zou worden. Zij wijdde haar energie aan het verkondigen van deze waarheid. Haar kennis en welsprekendheid verbijsterden de geleerdste mannen van haar tijd. Hoewel alle krachten van een tirannieke koning en een onwetende en trotse geestelijkheid tegen haar gekeerd waren, aarzelde zij geen moment om de waarheid te spreken. En zij gaf uiteindelijk haar leven voor de Zaak die zij zo stevig had omarmd.

Geloven in dat wat God niet bedoeld heeft, is onwetendheid en bijgeloof. Vandaag de dag moeten vrouwen alle kansen krijgen op scholing en op een positie die gelijkwaardig is aan die van mannen op alle gebieden van het menselijk streven. Pas als de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen werkelijkheid wordt in deze wereld, zoals dat in de geestelijke wereld is, is ware vooruitgang van de mensheid mogelijk.

1. Je moet, zoals steeds, de bovengenoemde passage in je groep bestuderen en oefenen met het verwoorden van de ideeën. Zijn er gesprekken die je onlangs met je vrienden hebt gevoerd waarbij de ideeën uit deze tekst van pas zouden zijn komen? Wat waren de onderwerpen van gesprek?

2. Welke overtuigingen en houdingen die nu gangbaar zijn in de maatschappij zouden moeten veranderen opdat vrouwen een positie kunnen innenem die gelijkwaardig is aan die van mannen op alle gebieden van het menselijk streven?

3. Hieronder staan enkele citaten uit de Geschriften van Bahá'u'lláh die je misschien uit het hoofd wilt leren:

“In Gods ogen zijn vrouwen en mannen gelijkwaardig en zullen zij dat voor altijd zijn.” ³⁴

“Weet gij niet waarom Wij u allen hebben geschapen uit hetzelfde stof? Opdat geen mens zich boven de ander zou verheffen.” ³⁵

“In deze Dag heeft de Hand van goddelijke genade alle onderscheid verwijderd. De dienaren van God en Zijn dienaressen worden op hetzelfde vlak geacht.” ³⁶

PARAGRAAF 11

De laatste tekst die we je vragen te bestuderen gaat over het onderwerp universele opvoeding:

Het bevorderen van onderwijs is een uiterst dringend vereiste van deze tijd. Geen enkele natie kan welvaart bereiken als ze onderwijs niet als een van haar speerpunten heeft. De belangrijkste reden voor de teloorgang van een volk is geen toegang hebben tot kennis..

Onderwijs moet op zeer jonge leeftijd beginnen. Het is de plicht van een vader en moeder er alles aan te doen om hun kinderen te onderrichten, hun karakter te verfijnen volgens

geestelijke en morele wetten en te zorgen dat ze worden opgeleid in kunsten en wetenschappen. Moeders zijn de eerste opvoeders van de mensheid; zij moeten hun kinderen voeden aan de borst van kennis. Ieder kind moet onderricht krijgen; deze kwestie mag niet verwaarloosd worden. Als de ouders in staat zijn de noodzakelijke kosten te dragen, moeten zij dat doen. Anders moet de gemeenschap de middelen verstrekken voor het onderwijs van het kind.

Onderwijs moet bij ieder mens het verlangen naar voortreffelijkheid tot ontwikkeling brengen. Wij moeten verliefd worden op menselijke volmaaktheid en die hartstochtelijk nastreven. Wij moeten streven naar geestelijke onderscheiding, naar bekend komen te staan vanwege menselijke deugden, vanwege oprechtheid, loyaliteit, dienstbaarheid aan de mensheid, liefde en rechtvaardigheid. Wij moeten ernaar streven ons te onderscheiden door onze inspanningen vrede en eenheid te bevorderen, en kennis aan te wakkeren. Mensen naar een dergelijk pad te gidsen is de ware taak van onderwijs.

1. Probeer nadat je deze tekst in je groep bestudeerd hebt eens aan te geven welke zorgen je vrienden hebben over onderwijs. Hoe zou je deze zorgen met de bovenstaande ideeën kunnen aanpakken?

2. We stellen voor dat je een of meer van de volgende aanhalingen uit de Geschriften van Bahá'u'lláh uit het hoofd leert:

“Het is ongewenst dat een mens het zonder kennis of bekwaamheden moet stellen, want dan is hij slechts een boom die geen vruchten draagt.” ³⁷

“Richt uw gedachten en uw wil op de opvoeding van de volkeren en geslachten der aarde...” ³⁸

“Kunsten, ambachten en wetenschappen verheffen de wereld van het bestaan en dragen bij tot haar hoge staat.” ³⁹

“Waarlijk, kennis is een ware schat voor de mens en een bron van heerlijkheid, milddadigheid, vreugde, vervoering, geluk en blijdschap.” ⁴⁰

PARAGRAAF 12

Vrede is een kwestie die iedereen bezighoudt. Het is uiterst essentieel en dringend dat er vrede gevestigd wordt. Nu je al wat aandacht hebt besteed aan de beginselen die in de voorgaande teksten zijn geschetst is het misschien goed om na te denken over de kwestie universele vrede.

Er hangt natuurlijk veel af van regeringen die praktische stappen moeten gaan ondernemen om oorlog uit te roeien. Politieke verdragen zijn onontbeerlijk om geschillen te beslechten en

bewapening te verminderen, evenals ontelbare vormen van internationale samenwerking tussen landen. Maar hoe belangrijk dergelijke maatregelen ook zijn, ze zullen niet leiden tot blijvende vrede als de eerder genoemde principes niet over de hele wereld gangbaar zijn geworden. We moeten ons afvragen of eeuwenoude vijandigheden niet zullen blijven bestaan als mensen niet leren de werkelijkheid te onderzoeken, en zich gaan realiseren dat de waarheid één is. We hebben allemaal dezelfde oorsprong. God waakt over ons allen en voedt ons allen op via Zijn Manifestaties. Hun leringen berusten op dezelfde grondslag van liefde en kameraadschap. Pas als eenheid van religie wordt erkend, zal religieuze strijd ophouden en zal het licht van religie de weg naar vrede verlichten. We moeten ons ook afvragen of het niet noodzakelijk is dat wetenschap en religie harmonieus samenwerken om de wolken van onwetendheid te verdrijven en de leugen van iedere vorm van vooroordeel aan te tonen, elk een krachtige barrière voor vrede. Kan er wel een vreedzame wereld worden opgebouwd, is nog een volgende vraag, als de buitensporige ongelijkheid van armen en rijken van tegenwoordig niet in alle uithoeken van de wereld wordt aangepakt? En pas als vrouwen zich op alle vlakken van het menselijk streven op gelijke voet met mannen mogen begeven, zal het geweld dat de geschiedenis al zolang karakteriseert eindelijk wijken voor vrede en ware welvaart. Voor de opkomende generaties moet er universeel onderwijs volgens zulke principes komen, anders valt alle hoop op vrede in duigen. Je wilt de volgende woorden van Bahá'u'lláh misschien uit je hoofd leren om aan anderen die begaan zijn met de toekomst van de mensheid te vertellen:

“Het welzijn der mensheid, haar vrede en veiligheid zijn onbereikbaar tenzij en totdat haar eenheid blijvend tot stand is gebracht.” ⁴¹

REFERENTIES

1. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk CIX, alinea 2.
2. idem, hoofdstuk CXXXII, alinea 1.
3. idem, hoofdstuk XXXIV, alinea 5.
4. *Tafelen van Bahá'u'lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 1-8-2020), hoofdstuk 11, alinea 1.
5. Bahá'u'lláh, *Het Boek van Zekerheid*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1976), deel 2, alinea 50.
6. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, XXVIII, alinea 2.
7. idem, hoofdstuk XXIV, alinea 1.
8. idem, hoofdstuk CXI, alinea 1.
9. idem, hoofdstuk XLIII, alinea 6.
10. idem, hoofdstuk CX, alinea 1.
11. *Tafelen van Bahá'u'lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas*, hoofdstuk 15, alinea 4.
12. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, hoofdstuk XCV, alinea 1.
13. *Tafelen van Bahá'u'lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas*, hoofdstuk 9, alinea 13.
14. idem, hoofdstuk 5, alinea 13.
15. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, hoofdstuk CXII, alinea 1.
16. idem, hoofdstuk CXXXII, alinea 3.
17. idem, hoofdstuk CXI, alinea 1.
18. *Tafelen van Bahá'u'lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas*, hoofdstuk 7, alinea 20.
19. idem, hoofdstuk 6, alinea 25.
20. Bahá'u'lláh, aangehaald door Shoghi Effendi in *The Advent of Divine Justice*, (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), alinea 42.
21. *Tafelen van Bahá'u'lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas*, hoofdstuk 3, alinea 23.
22. Bahá'u'lláh, *De Verborgene Woorden*, Perzisch, nr. 80.
23. *Tafelen van Bahá'u'lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas*, hoofdstuk 6, alinea 19.
24. idem, hoofdstuk 6, alinea 37.
25. Bahá'u'lláh, aangehaald in de *Compilatie Huqúqu'lláh, Het Recht van God*. (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 1-7-2020), nr. 16.
26. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, hoofdstuk CXVIII, alinea 2.
27. idem, hoofdstuk CXVII, alinea 1.
28. Bahá'u'lláh, aangehaald door Shoghi Effendi in *The Promised Day Is Come*, (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996, 2018 printing), alinea 279.
29. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, hoofdstuk CXVII, alinea 1.

30. *Tafelen van Bahá'u'lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas*, hoofdstuk 4, alinea 11.
31. idem, hoofdstuk 6, alinea 3.
32. idem, hoofdstuk 6, alinea 3.
33. Bahá'u'lláh, *De Verborgene Woorden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1994), Perzisch, nr. 5.
34. Bahá'u'lláh, *Compilatie Vrouwen* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2021), nr. 54.
35. Bahá'u'lláh, *De Verborgene Woorden*, Arabisch, nr. 68.
36. Bahá'u'lláh, *Compilatie Vrouwen*, nr. 3.
37. Bahá'u'lláh, *Compilatie Voortreffelijkheid in alle Opzichten*, (Den Haag: Nationale Geestelijke Raad van de Bahá'ís van Nederland, 1987), blz. 4.
38. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, hoofdstuk CLVI, alinea 1.
39. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), blz. 26.
40. *Tafelen van Bahá'u'lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas*, hoofdstuk 5, alinea 13.
41. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, hoofdstuk CXXXI, alinea 2.

Verdiepingsthema's

Doel

De gewoonte ontwikkelen om vrienden en buren te bezoeken
om thema's die van geestelijk belang zijn te bespreken

PARAGRAAF 1

Dit hoofdstuk gaat evenals het vorige over de vaardigheden die ons in staat stellen betekenisvolle en verheffende gesprekken aan te gaan. In het tweede hoofdstuk lag de nadruk op de talrijke gelegenheden die zich voordoen om het gespreksniveau te verhogen door geestelijke principes aan te halen. Hier verschuiven we de nadruk naar de bezoeken aan vrienden en burens om samen onderwerpen te bestuderen die centraal staan in het gemeenschapsleven.

Over de hele wereld zijn er groepen vrienden in dorpen en buurten intensief bezig met een aantal met elkaar samenhangende activiteiten, zoals regelmatige gebedsbijeenkomsten, geestelijke opvoedingslessen voor kinderen, bijeenkomsten voor 12- tot 15-jarigen, leerkringen en jongerenkampen en diverse campagnes. Naarmate een dergelijk actiepatroon in een plaats van de grond komt, en naarmate steeds meer mensen zich aan daden van dienstbaarheid wijden wordt de kern van vrienden steeds groter en hechter. Een systematisch programma om steeds meer bezoeken af te leggen in het dorp of in de wijk vormt een essentieel onderdeel van het proces van gemeenschapsopbouw dat nu vaart krijgt. Er wordt een breed scala van onderwerpen besproken bij deze bezoeken. Begeleiders van bahá'í-kinderklassen moeten de ouders regelmatig bezoeken om onderwerpen te bespreken die met opvoeding te maken hebben. Dergelijke bezoeken moeten de begeleiders ook afleggen bij de 12- tot 15-jarigen en jongeren thuis om onderwerpen te bespreken die te maken hebben met de kansen en uitdagingen die bij deze veelbelovende jaren van een mensenleven horen. Gesprekken met gezinsleden over onderwerpen die hun kennis van het Geloof verdiepen blijken evenzeer van belang. Al met al moet de uitwerking van zulke bezoeken op de kameraadschappelijke manier van omgang die in de gemeenschap ontstaat niet worden onderschat.

PARAGRAAF 2

In dit hoofdstuk kijken we naar een denkbeeldige wijk waarin het hierboven beschreven proces gaande is, en die gebruiken we als context om het soort gesprek dat zich kan ontvouwen tijdens een bezoek onder de loep te nemen.

Alejandra is een jonge vrouw en derdejaars student. Zij woont met een van haar broers, ook een student, bij haar ouders in onze denkbeeldige wijk, in het huis waar ze geboren en getogen zijn. Zij komen met hun vieren elke week samen met een jong stel dat onlangs in de wijk is komen wonen om te bidden en te consulteren over de voortgang van de activiteiten die om hen heen worden opgezet onder de bevolking van zo'n 8000 zielen. Er doen af en toe nog drie anderen met deze wekelijkse bijeenkomsten mee, en die beginnen al systematisch te denken over niet alleen eigen daden van dienstbaarheid maar ook over het hele gemeenschapsopbouwende proces: een begeleider van een kinderklas die een half jaar geleden van start is gegaan, en twee 17-jarige jongeren die de inspanningen van een jeugdgroep begeleiden, geassisteerd door een oudere broer van Alejandra, die hun jeugdgroepbegeleider was toen zij jonger waren, en die zijn ouders regelmatig bezoekt.

De eerste reeks gesprekken die we gaan onderzoeken vindt plaats tussen Alejandra en de familie Sanchez, een gezin dat iedereen in de omgeving kent en respecteert. De heer en mevrouw Sanchez zijn zestig-plussers en wonen, nu zonder hun zoons en dochters, die al de deur uit zijn, vlakbij Alejandra. De heer en mevrouw Sanchez kunnen lezen en schrijven, maar ze hebben niet veel opleiding genoten. Zij genieten alom respect vanwege de wijsheid die zij hebben verkregen

door levenservaring vol van vrijgevigheid en zuivere daden. Ze zijn al een tijdje bekend met de Bahá'í-leringen, maar hebben pas onlangs besloten ze serieus te gaan onderzoeken. Ze hebben een week geleden tegen Alejandra's ouders de wens geuit om toe te treden tot de gemeenschap. Er is al een bijeenkomst gepland om ze welkom te heten, en daarbij is ook besloten dat Alejandra hen een paar weken lang regelmatig zal bezoeken om een reeks onderwerpen met hen te bespreken om hun kennis van het Geloof te verdiepen. Door het verslag van deze bijeenkomsten te volgen kun je deze onderwerpen onderzoeken en tegelijkertijd nadenken over hoe dergelijke gesprekken verlopen.

PARAGRAAF 3

Alejandra besluit om haar eerste gesprek met de heer en mevrouw Sanchez te baseren op de korte uitleg hieronder, over het onderwerp het Eeuwige Verbond van God.

De Schepper van alle dingen is God, de Ene, de Onvergelykelijke, de Bij-Zich-Bestaande. Hij heeft de hemelen en de aarde met haar bergen en dalen, bossen, weiden, woestijnen, rivieren en zeeën geschapen. God heeft al wat leeft doen ontstaan. Hij heeft de mens geschapen en Zijn gelijkenis in hem gelegd.

Bahá'u'lláh leert ons dat de essentie van God niet kan worden begrepen door het menselijke verstand, omdat het beperkte het onbeperkte niet kan begrijpen. De voorstellingen die de volgelingen van de verschillende religies van Hem maken, zijn slechts de vruchten van hun eigen verbeelding. God is geen mens, en Hij is ook niet slechts een kracht die over het hele heelal is verspreid. De woorden die wij nodig hebben om het over de Bron van ons bestaan te hebben, zoals Hemelse Vader, Hemelse Kracht, Grote Geest, drukken Zijn namen en hoedanigheden uit in menselijke taal, en zijn volstrekt niet toereikend om Hem te beschrijven.

In de Verborgene Woorden lezen we:

“O Mensenzoon! Ik had uw schepping lief, daarom schiep Ik u. Heb Mij dus lief, dat Ik uw naam kan noemen en uw ziel kan vervullen met de geest des levens.”¹

In dit citaat vertelt Bahá'u'lláh ons dat Gods liefde voor ons de ware reden van ons bestaan is. We moeten ons immer bewust zijn van deze liefde, die ons beschermt, ons onderhoudt en ons met de geest van leven vervult. Op moeilijke en gemakkelijke momenten, bij verdriet of blijdschap, moeten we eraan denken dat Zijn liefde ons altijd omgeeft.

Uit de bahá'í-leringen leren wij dat God, nadat Hij ons vanuit Zijn liefde had geschapen, een Verbond met ons is aangegaan. Het woord “verbond” betekent een overeenkomst of toezegging tussen twee of meer mensen. Volgens dit eeuwige Verbond laat de Almiddadige Schepper ons nooit aan ons lot over, en maakt Hij ons op gezette tijden Zijn Wil en Zijn Bedoeling kenbaar via één van Zijn Manifestaties.

Het woord “manifesteren” betekent openbaren, iets tonen wat eerder niet bekend was. De Manifestaties van God zijn speciale Wezens die ons het Woord van God openbaren. Zij zijn Universele Opvoeders die ons leren hoe wij naar de Wil van God kunnen leven en hoe we waar geluk kunnen vinden. Onder deze Manifestaties zijn Krishna, Mozes,

Zoroaster, Boeddha, Christus, Muhammad en natuurlijk de Báb en Bahá'u'lláh, de Tweeling-Manifestaties van God voor deze tijd.

Op deze manier heeft God altijd voldaan aan Zijn deel van het eeuwige Verbond van God. Een fundamentele vraag die wij onszelf moeten stellen is: “Hoe kom ik mijn deel van het Verbond na?” Het antwoord dat we in alle religieuze geschriften aantreffen is: door het erkennen van de Manifestatie van God en Zijn leringen te gehoorzamen. Dit antwoord leidt naar het werkelijke doel van ons leven, namelijk God kennen en aanbidden. In het Korte Verplichte Gebed verklaren wij:

“Ik getuig, O mijn God, dat Gij mij hebt geschapen om U te kennen en te aanbidden. Ik betuig op dit ogenblik mijn machteloosheid en Uw macht, mijn armoede en Uw rijkdom. Er is geen ander God dan Gij, de Helper in nood, de Bij-Zich-Bestaande.”²

Daar wij God alleen maar via Zijn Manifestaties kunnen kennen, is de enige manier waarop bij ons levensdoel kunnen vervullen Hen te erkennen en Hun leringen te volgen. Ons hart loopt over van dankbaarheid in deze tijd voor de genade dat wij in een tijd leven waarin de belofte uit alle Heilige Boeken dat er vrede en gerechtigheid gevestigd zal worden werkelijkheid wordt. Bahá'u'lláh verkondigt:

“Dit is de Dag waarin Gods verhevenste gunsten over de mensen zijn uitgestort, de Dag waarin Zijn almachtige genade al het geschapene heeft doordrongen. Het is de plicht van alle volkeren ter wereld hun geschillen bij te leggen, en in volmaakte eenheid en vrede onder de schaduw van de Boom van Zijn zorg en goedertierenheid te verblijven”³

Voor we verdergaan met ons verhaal moet je de bovenstaande uitleg lezen en alinea voor alinea overdenken met de andere groepsleden. Je kunt elkaar vragen stellen en die samen beantwoorden, totdat ieder van jullie de ideeën vlot en natuurlijk kan verwoorden. Het is bijzonder belangrijk de aanhalingen zelf goed te leren, omdat het onontbeerlijk is om gedeelten uit de Geschriften aan te (kunnen) halen bij dergelijke gesprekken. Met behulp van de volgende oefeningen kun je nadenken over de ideeën uit deze paragraaf en over de betekenis van aanhalingen:

1. Hoe zou jij aan iemand uitleggen dat God een onkenbare essentie is? De eerste alinea van de bovenstaande tekst kan je hierbij helpen.

2. Waarom heeft God ons geschapen? _____

3. Wat betekent het woord “verbond”? _____

4. Wat heeft God de mensheid in Zijn eeuwige Verbond beloofd? _____

5. Wat is het doel van ons leven? _____

6. Als wij de essentie van God nooit kunnen kennen, wat betekent het dan dat het ons levensdoel is om God te kennen? _____

7. Wat betekent het woord “manifesteren”? _____

8. Noem enkele Manifestaties van God: _____

9. Wat moeten wij doen om ons deel van het Verbond na te komen? _____

10. Vul de volgende zinnen aan:
- a. In deze Dag zijn _____ over de mensen uitgestort.
 - b. In deze Dag heeft Gods _____ al het geschapene doordrongen.
 - c. In deze Dag moeten wij onze geschillen _____ en in volmaakte eenheid en vrede _____

11. Wat vraagt Bahá'u'lláh de volkeren der wereld te doen? _____

PARAGRAAF 4

De feitelijke inhoud van het onderwerp dat Alejandra met de heer en mevrouw Sanchez wil gaan bespreken, is niet het enige wat zij aan haar hoofd heeft. Ze wil ook een sterke vriendschapsband met het echtpaar opbouwen. Ze kent de kwaadaardige gevolgen van vooroordelen en een neerbuigende houding uit de eerste hand. Die zal ze zeker vermijden; haar opleiding heeft haar niet hoogmoedig gemaakt. Ze voelt slechts oprechte liefde en respect voor de familie Sanchez. Als ze nadenkt over hoe ze het eerste onderwerp wil gaan uitleggen, herinnert ze zich dat dit het begin is van een doorlopend gesprek dat zich in de loop van weken gaat ontvouwen. Ze weet dat het belangrijk is om de volgorde van de onderwerpen helder naar voren te brengen, maar dat ze op bepaalde punten ook even moet inhouden om de reactie van het echtpaar te horen. “Ik moet proberen niet zenuwachtig te zijn,” prent ze zichzelf in, “want dan praat ik maar door en kan er geen gesprek ontstaan. Alejandra denkt op deze manier nog een tijdje verder over het bezoek dat zij gaat afleggen. Wat zou jij goede gedachten vinden om in je achterhoofd te houden als je in haar schoenen stond?

- ___ Ik heb de taak de familie Sanchez over het Geloof te leren en te zorgen dat zij alles leren wat ik ze vertel.
- ___ Wat een voorrecht om tijd met deze prachtige familie te mogen doorbrengen en aanhalingen uit de Geschriften met hen te lezen.
- ___ Ik weet dat dit bezoek belangrijk is. Toch hoop ik dat het niet lang duurt, want ik moet vandaag nog andere dingen doen.
- ___ De aanhalingen zullen wel te moeilijk zijn voor ze. Ik moet gewoon wat simpele ideeën vertellen. Het belangrijkste is om ze liefde te betonen.
- ___ De familie Sanchez is te oud om veel te leren.
- ___ Ik zie ernaar uit om hen te bezoeken en hun inzichten te horen bij het bespreken van het onderwerp en het nadenken over de aanhalingen.
- ___ Ze kunnen lezen. Ik leid het onderwerp in en laat gewoon de aanhalingen achter om zelf te bestuderen.
- ___ Bij het naar voren brengen van de onderwerpen moet ik vaak even stoppen, zodat we de aanhalingen samen kunnen bestuderen en erover kunnen beraadslagen.
- ___ Ik hoop dat ik het hele onderwerp zonder onderbrekingen naar voren kan brengen, en dan vraag ik aan het eind wel of ze nog vragen hebben.

Kom je nog op andere ideeën die je al dan niet in je achterhoofd wilt hebben bij het voorbereiden van zo’n gesprek?

PARAGRAAF 5

Alejandra’s eerste bezoek aan de familie Sanchez verloopt goed. Het echtpaar heeft in de gaten dat ze zenuwachtig is en ze stellen haar vriendelijk en warm op haar gemak. Ze luisteren aandachtig en nemen volledig deel aan de discussie, waarbij ze extra aandacht besteden aan de

aanhalingen. Het enige moeilijke moment vindt plaats aan het eind, als Mevrouw Sanchez Alejandra verrast met de vraag: “Als ik lid word van de Bahá’í-gemeenschap, laat ik Christus dan niet in de steek?” Alejandra weet het antwoord wel, maar ze moet even de juiste woorden vinden. Meneer Sanchez glimlacht en schiet haar te hulp: “Mijn liefde voor Christus lijkt alleen maar groter geworden sinds ik van de Bahá’í-leringen heb gehoord.” “En zo ervaren velen dat, over de hele wereld, voegt Alejandra toe, die nu haar gedachten weer op een rijtje heeft. “Hun liefde voor Mozes, Christus, Boeddha, Zoroaster en Muḥammad is versterkt door wat Bahá’u’lláh leert over de eenheid van God, de eenheid van religie en de eenheid van de mensheid.”

Het zou nuttig zijn als je in groep een ogenblik stilstaat om de kwaliteiten en houdingen te bespreken die bij Alejandra’s bezoek blijkbaar aanwezig waren, gezien het vruchtbare verloop ervan. Je moet daarbij vooral de belangrijkste, nederigheid, beschouwen. De basis van alle nederigheid is nederigheid voor God. Daaruit komt nederigheid voor Zijn schepselen voort. Nooit is een nederige houding zo belangrijk als wanneer men over God en Zijn Manifestaties spreekt. Je moet nadenken over de volgende woorden van Bahá’u’lláh en je tot het uiterste inspannen om ze uit het hoofd te leren:

“Zij die de geliefden Gods zijn, moeten in welke plaats zij ook samenkomen en wie zij ook ontmoeten, in hun houding jegens God en in de wijze waarop zij Zijn lof en heerlijkheid verkondigen, zulk een nederigheid en onderwerping aan de dag leggen dat ieder stofdeeltje onder hun voeten getuigt van de ernst van hun toewijding. De door deze heilige zielen gehouden gesprekken moeten met zulk een kracht zijn geladen, dat die stofdeeltjes door de invloed ervan worden aangegrepen. Zij moeten zich op zulk een wijze gedragen dat de grond waarop zij lopen nooit woorden tot hen zal kunnen richten als deze: ‘Ik ben boven u te verkiezen, want zie hoe geduldig ik de last draag die de landman mij oplegt. Ik ben het werktuig dat voortdurend aan alle wezens de zegeningen doorgeeft, welke Hij die de Bron van alle genade is, mij heeft toevertrouwd. Zie hoe nederig ik ben ondanks de mij verleende eer en de ontelbare bewijzen van mijn rijkdom - een rijkdom die in de behoeften van de gehele schepping voorziet - en aanschouw met welk een volkomen onderwerping ik mij door de voeten van de mensen laat vertreden...”⁴

Zoals hierboven staat komt nederigheid voor je medemensen voort uit nederigheid voor God. Met diezelfde nederigheid zullen naast de inhoud van je consultaties met nieuwe gelovigen je eigen gevoelens en houding belangrijke factoren zijn voor het slagen van jouw bezoeken. Het zal vooral van belang voor je zijn om tijdens je consultaties steeds innerlijk nemen wij een houding van gebed aan als we een vriend of buur thuis bezoeken om samen ons begrip van bepaalde onderwerpen te verdiepen. Gedurende het gesprek wenden we ons in gedachten tot God, en vragen hem ons verstand en hart en dat van de andere aanwezigen te verlichten. Er zijn vele frasen en zinnen uit gebeden die we voor dit doel uit het hoofd kunnen leren. Hieronder volgen er enkele:

“Verlicht ons hart, geef ons een onderscheidend oog en een aandachtig oor.”⁵

“O Heer! Verleen ons Uw oneindige gaven en laat het licht van Uw leiding schijnen.”⁶

“Open de poorten van waar begrip en laat het licht van geloof helder schijnen.”⁷

“O Heer! Verlicht onze ogen, opdat zij Uw licht mogen aanschouwen.”⁸

“Ik keer mij geheel tot U en smeeek U vurig, met mijn gehele hart, verstand en tong, mij in dit tijdperk Uwer goddelijke eenheid te beschermen tegen al wat in strijd is met Uw wil.”⁹

PARAGRAAF 6

Alejandra's hart loopt over van blijdschap na haar eerste bezoek aan de familie Sanchez en haar gesprek met hen over het onderwerp het eeuwige verbond. “Mijn volgende bezoek,” denkt ze bij zichzelf, “is misschien een goede gelegenheid om hun kennis van het leven van Bahá'u'lláh verdiepen.” Hieronder staat de een presentatie waar zij uit gaat putten:

Bahá'u'lláh werd geboren op 12 november 1817 in Tihrán (Teheran), de hoofdstad van Perzië. Vanaf Zijn kinderjaren vertoonde Hij buitengewone eigenschappen, en Zijn ouders waren ervan overtuigd dat Hij was voorbestemd voor een grootse toekomst. Bahá'u'lláh's vader, een voornamen minister aan het hof van de koning, hield ontzettend veel van zijn Zoon. Op een nacht droomde hij dat Bahá'u'lláh in een onmetelijke oceaan zwom. Zijn stralende lichaam verlichtte de immense zee. Zijn gitzwarte haar lag als een stralenkrans om Zijn hoofd, en dreef in alle richtingen. Een grote hoeveelheid vissen was rondom Hem verzameld, en die hielden zich ieder vast aan het uiteinde van een haar. Hoewel het aantal vissen zeer groot was, raakte geen enkele haar los van Bahá'u'lláh's hoofd. Hij bewoog zich vrij en onbelemmerd door het water, en ze volgden Hem allemaal. Bahá'u'lláh's vader vroeg iemand die vermaard was om zijn wijsheid naar de betekenis van deze droom. Die vertelde hem dat de onmetelijke oceaan stond voor de wereld van het bestaan. Geheel alleen zou Bahá'u'lláh de heerschappij erover verwerven. De grote hoeveelheid vissen symboliseerde de ophef die Hij zou veroorzaken onder de volkeren van de wereld. Hij zou de onfeilbare bescherming genieten van de Almachtige en het tumult zou hem niet deren.

Tegen de tijd dat Bahá'u'lláh 13 of 14 jaar was stond Hij bij het hof van de koning bekend om Zijn kennis en wijsheid. Hij was 22 jaar oud toen Zijn vader overleed, en de regering bood Bahá'u'lláh de positie van Zijn vader aan. Bahá'u'lláh was echter geenszins van plan om Zijn tijd te besteden aan het bestuur van wereldse zaken. Hij liet het hof en de ministers achter Zich om het pad te volgen dat de Almachtige voor Hem had uitgestippeld. Hij wijdde Zijn tijd aan het helpen van de verdrukten, de zieken en de armen, en al gauw stond Hij bekend als een voorvechter van gerechtigheid.

Op 27-jarige leeftijd ontving Bahá'u'lláh, via een speciale boodschapper, enkele Geschriften van de Báb, Die de opkomst van een nieuwe Dag verkondigde, de Dag waarop een nieuwe Manifestatie van God de wereld vrede, eenheid en gerechtigheid zou brengen waar de mensheid al zo lang op wachtte. Bahá'u'lláh aanvaardde de Boodschap van de Báb onmiddellijk en werd een van Zijn meest fervente aanhangers. Helaas begonnen de leiders van het Perzische volk, verblind door hun eigen zelfzuchtige verlangens, de volgelingen van de Báb op zeer wrede wijze te vervolgen. Bahá'u'lláh werd, ondanks Zijn befaamde edelmoedigheid, niet gespaard. Iets meer dan acht jaar na de Verkondiging van de Báb en twee jaar nadat de Báb Zelf de marteldood was gestorven, werd Hij gevangengezet in een donkere kerker die bekend stond als de Zwarte Put. De ketenen om Zijn nek waren zo zwaar dat Hij Zijn hoofd niet kon optillen. Hier bracht Bahá'u'lláh vier verschrikkelijke maanden van zware ontberingen door. Toch was het ook in deze kerker dat de Geest van God Zijn Ziel vervulde en Hem openbaarde dat

Hij de Beloofde aller tijden was. Vanuit deze donkere gevangenis kwam de Zon van Bahá'u'lláh op en verlichtte de gehele schepping.

Na vier maanden in de Zwarte Put werd Bahá'u'lláh van al Zijn bezittingen beroofd en werden Hij en Zijn familie verbannen. In de bittere winterkou reisden zij langs het westelijke berggebied van Perzië naar Bagdad, toentertijd een stad in het Ottomaanse Rijk en tegenwoordig de hoofdstad van Irak. Hun leed tijdens de honderden kilometers lopen over met sneeuw en ijs bedekte grond op weg naar die noodlottige stad valt met geen pen te beschrijven.

Al snel verspreidde de faam van Bahá'u'lláh zich door heel Bagdad en andere steden in de regio, en steeds meer mensen kwamen aan de deur van de verbannen Gevangene om Zijn zegeningen te ontvangen. Maar enkelen werden jaloers op Zijn faam. Onder hen was Bahá'u'lláh's eigen halfbroer, Mírzá Yahyá, die Hij liefdevol verzorgde. Het gekonkel van Mírzá Yahyá leidde tot onenigheid onder de volgelingen van de Báb en dat deed Bahá'u'lláh veel verdriet. Op een nacht verliet Hij, zonder het iemand te vertellen, Zijn huis en ging naar de bergen van Koerdistan. Daar leefde Hij in afzondering en hield Hij zich bezig met gebed en meditatie. Hij verbleef in een kleine grot en leefde van zeer eenvoudig voedsel. Niemand wist waar Hij vandaan kwam en niemand kende Zijn naam. Maar geleidelijk aan begonnen de mensen uit de regio te spreken van de "Naamloze", een grote Heilige die door God geschonken kennis bezat. Toen Bahá'u'lláh's oudste zoon, 'Abdu'l-Bahá, het nieuws over deze Heilige Persoon hoorde, herkende hij meteen zijn geliefde Vader in deze kenmerken. Per speciale boodschapper werden er brieven verstuurd waarin Bahá'u'lláh gesmeekt werd om terug te keren naar Bagdad. Hij aanvaardde dit, en zo kwam er een einde aan deze pijnlijke periode van scheiding die twee jaar had geduurd.

Tijdens Bahá'u'lláh's afwezigheid waren de omstandigheden van de bábí-gemeenschap snel verslechterd. In de zeven jaar dat Bahá'u'lláh in Bagdad woonde nadat hij uit de bergen was teruggekeerd, vervulde Hij de vervolgde en verwarde volgelingen van de Báb met nieuwe geestkracht. Hoewel Hij Zijn eigen verheven Rang nog niet had onthuld, begonnen de kracht en wijsheid van Zijn woorden het vertrouwen te winnen van een groeiend aantal bábís en de bewondering van mensen van alle rangen en standen. Maar de fanatieke moslim-geestelijkheid kon de geweldige invloed die Bahá'u'lláh op zoveel zielen had niet verdragen. Ze klaagden steen en been bij de autoriteiten totdat de Perzische regering de handen ineen sloeg met enkele functionarissen van het Ottomaanse Rijk, om Bahá'u'lláh verder van huis te sturen, dit keer naar de stad Constantinopel.

April 1863 werd een maand van groot verdriet voor de bevolking van Bagdad. Degeen van Wie ze waren gaan houden ging hun stad verlaten, naar een voor hen onbekende bestemming. Vóór Zijn vertrek verhuisde Bahá'u'lláh naar een tuin aan de rand van de stad, zette daar Zijn tent op en ontving twaalf dagen lang de stroom bezoekers die kwamen om afscheid nemen. De volgelingen van de Báb kwamen met een bezwaard gemoed naar deze tuin; sommigen zouden Bahá'u'lláh vergezellen in dit volgende stadium van Zijn verbanning, maar velen zouden moeten achterblijven en verstoken zijn van directe omgang met Hem. Maar het was niet Gods bedoeling dat dit een droevige gebeurtenis zou zijn. De deuren van Zijn oneindige genade werden wijd opengezet en Bahá'u'lláh verkondigde aan de mensen die bij Hem waren dat Hij Degene was die de Báb had voorspeld - Hem Dien God zou openbaren. Droefheid maakte plaats voor grenzeloze vreugde; harten werden in vervoering gebracht en zielen ontvlamden met het

vuur van Zijn liefde. Deze periode van twaalf dagen in april wordt jaarlijks overal gevierd als het Feest van Ridván, de dag van Bahá'u'lláh's Verkondiging van Zijn wereldomvattende Zending.

Constantinopel was de hoofdstad van het Ottomaanse Rijk. Ook hier begon Bahá'u'lláh's grote wijsheid en persoonlijke charme binnen nauwelijks vier maanden een groeiend aantal mensen aan te trekken. "Hij moet niet langer in Constantinopel blijven", morde de fanatieke moslim-geestelijkheid, die de autoriteiten wist te overreden om Hem naar de stad Adrianopel te verbannen. In Adrianopel, waar Bahá'u'lláh vier en een half jaar verbleef, schreef Hij Tafelen naar koningen en leiders van de wereld waarin Hij hen opriep hun praktijken van onderdrukking op te geven en zich te wijden aan het welzijn van hun volk. Vervolgens bedachten Zijn vijanden een zeer wrede straf. Hij en Zijn familie werden verbannen naar 'Akká, indertijd de ergste strafkolonie van het gehele rijk. "Hij komt beslist om onder de erbarmelijke omstandigheden van die gevangenisstad", zo dachten de dwazen die dachten dat zij het plan dat God zelf in werking had gezet konden stoppen.

De ontberingen die Bahá'u'lláh in 'Akká te verduren kreeg zijn teveel om op te noemen. Hij genoot geen enkele vorm van comfort en werd dag en nacht omringd door vijanden. Maar de omstandigheden van Zijn gevangenschap veranderden geleidelijk. De inwoners en de autoriteiten van 'Akká raakten overtuigd van de onschuld van deze kleine groep bahá'ís die naar hun stad verbannen was. En weer voelden de mensen zich aangetrokken door de wijsheid en liefde van deze buitengewone Persoon, hoewel de meerderheid Zijn verheven Rang niet begreep. Na ongeveer negen jaar gingen de deuren van de gevangenisstad open voor Bahá'u'lláh en Zijn volgelingen. Zijn geliefde zoon 'Abdu'l-Bahá kon een waardige plek regelen waar zijn Vader buiten de stadsmuren kon wonen, en uiteindelijk kon 'Abdu'l-Bahá een huis op het platteland huren waar Bahá'u'lláh de laatste dertien jaar van Zijn leven in betrekkelijke rust en kalmte kon wonen. Dit huis staat nu bekend als de "Mansion"(landhuis) in Bahjí, en daar overleed Hij in mei 1892, op het hoogtepunt van Zijn majesteit en glorie.

Bahá'u'lláh plantte de banier van universele vrede en broederschap, en openbaarde het Woord van God. Hoewel Zijn vijanden hun krachten tegen Hem bundelden, overwon Hij hen zoals God Hem beloofd had toen Hij geketend in de gevangenis van Teheran verbleef. Al gedurende Zijn leven verkwikte Zijn Boodschap het hart van duizenden mensen en velen gaven hun leven op Zijn Pad. En vandaag verspreiden Zijn Leringen zich nog steeds over de hele wereld. Niets kan Hem weerhouden Zijn uiteindelijke doel te bereiken: de éénwording van de mensheid in één universele Zaak, één gemeenschappelijk Geloof.

Het bovenstaande verhaal over het leven van Bahá'u'lláh is betrekkelijk lang. Voor je aan de oefeningen hieronder begint, moet je het verhaal in je groep enkele keren alinea voor alinea lezen en elkaar vragen stellen totdat je de inhoud goed kent en het vlot kan navertellen. Met de kaart hieronder kun je de route van Bahá'u'lláh's verbanningen beter voor de geest halen en je de gebeurtenissen die onderweg plaatsvonden beter herinneren.

2. Tijdens een gesprek rond onderwerp Het leven van Bahá'u'lláh moeten bepaalde concepten benadrukt worden, nog los van de volgorde. Het nader beschouwen van het lijden dat Hij heeft doorstaan uit Zijn liefde voor de mensheid, evenals de buitengewone overwinningen die Zijn Geloof onder tegenstand heeft behaald zijn van bijzonder belang. Moge deze woorden in ons hoofd en hart gegrift staan:

“De Aloude Schoonheid heeft gedooft in ketenen te worden geslagen, zodat de mensen bevrijd kunnen worden uit hun knechtschap en Hij heeft aanvaard als gevangene te worden opgesloten in deze machtigste Vesting, opdat de gehele wereld ware vrijheid moge verkrijgen. Hij heeft de lijdensbeker tot de bodem geledigd, opdat alle volkeren op aarde duurzame vrede mogen verkrijgen en van blijdschap vervuld zullen worden. Dit is door de barmhartigheid van uw Heer, de Meedogende, de Barmhartigste. Wij hebben vernedering aanvaard, o gelovigen in de Eenheid van God, opdat gij moogt worden verheven, en Wij hebben talloze kwellingen ondergaan, opdat gij voorspoed en welvaart moogt genieten. Zie hoe Hij die gekozen is om de gehele wereld nieuw te maken door hen die zich met God gelijk stelden gedwongen werd in de meest troosteloze stad te wonen!” ¹⁰

3. Als we over Bahá'u'lláh's lijden vertellen, moeten we ervoor waken Hem niet als een hulpeloos slachtoffer van Zijn vijanden voor te stellen. Hij heeft vrijwillig aanvaard om in ketenen te worden geslagen om de mensheid te bevrijden. Hoewel Zijn levensverhaal gevuld is met verslagen van groot lijden, is het in wezen een verhaal van overwinning. Kun je met de hulp van de begeleider van de groep een korte spreekbeurt voorbereiden over het lijden en de overwinningen van Bahá'u'lláh, op basis van wat je nu weet over Zijn leven? De volgende vragen komen daarbij wellicht van pas.

- a. Waarom stemde Bahá'u'lláh er in toe om in ketenen te worden geslagen? _____

- b. Waarom heeft Bahá'u'lláh aanvaard dat Hij gevangen genomen werd? _____

- c. Waarom heeft Bahá'u'lláh uit de lijdensbeker gedronken? _____

- d. Waarom heeft Bahá'u'lláh vernedering aanvaard? _____

- e. Waarom heeft Bahá'u'lláh zoveel kwellingen ondergaan? _____

- f. Heeft Bahá'u'lláh Zijn lijden aanvaard omdat Hij niet anders kon? _____

- g. Als Bahá'u'lláh niet machteloos stond tegenover Zijn vijanden, waarom heeft Hij dan verkozen om te lijden? _____
-

PARAGRAAF 7

Alejandra's tweede bezoek bij de familie Sanchez is al net zo verheugend als het eerdere. De heer en mevrouw Sanchez zijn al een beetje op de hoogte van het levensverhaal van Bahá'u'lláh, maar ze willen graag nog meer leren van Alejandra's presentatie, en ze zijn zichtbaar ontroerd door de verhalen over Zijn lijden. "Het lijkt wel," denkt mevrouw Sanchez op enig moment hardop, "dat Manifestaties van God altijd te lijden hebben van mensen die smachten naar leiderschap en wereldse macht." Alejandra besluit dat het een goed moment is om een citaat aan te halen dat zij uit haar hoofd geleerd heeft – en dat jullie nu ook kennen, na het bestuderen van de vorige paragraaf – waarin Bahá'u'lláh spreekt over het lijden dat Hij heeft verduurd ten behoeve van de mensheid, opdat wij bevrijd mogen worden van onderdrukking en blijvend geluk kunnen bereiken. Alledrie de vrienden voelen zich die dag opgeladen door het gesprek.

Als Alejandra over haar volgende bezoek nadenkt, besluit zij al snel dat de rang van 'Abdu'l-Bahá wel een geschikt gespreksonderwerp is. De volgende punten wil ze in ieder geval behandelen:

De oudste zoon van Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, is een uiterst unieke figuur in de geschiedenis van de mensheid, en er bestaat geen personage als hij in enige eerdere religie. Hij erkende de goddelijke Rang van zijn Vader als kind al, en was met Hem bij zijn verbanningen en lijden. Bahá'u'lláh liet na Zijn overlijden de zorg voor en bescherming van de Bahá'í-gemeenschap over aan 'Abdu'l-Bahá. Wij zullen nooit echt begrijpen welke enorme gunst Bahá'u'lláh de mensheid verleend heeft door ons niet alleen Zijn sublieme Openbaring, maar ook Zijn zoon te schenken, door wiens kennis en wijsheid, zei Hij, de wereld geleid en verlicht zou worden.

Als we het leven en de woorden van 'Abdu'l-Bahá bestuderen geeft ons dat inzicht in de unieke rang die hij in deze Beschikking bezit. Er zijn drie aspecten aan deze rang die belangrijk zijn om in gedachten te houden.

Ten eerste is 'Abdu'l-Bahá het Middelpunt van Bahá'u'lláh's Verbond. Bahá'u'lláh heeft een Verbond gesloten met Zijn volgelingen waarin Hij hen opriep hun hart naar dat middelpunt te richten en er volstrekt loyaal aan te zijn. 'Abdu'l-Bahá heeft in zijn testament Shoghi Effendi, de Behoeder van het Geloof, het middelpunt genoemd waar allen zich naar moeten wenden na zijn overlijden. Tegenwoordig wordt dit middelpunt gevormd door het Universele Huis van Gerechtigheid, dat in overeenstemming met het uitdrukkelijke bevel van Bahá'u'lláh en de heldere instructies van 'Abdu'l-Bahá en de Behoeder is opgericht. De kracht van het Verbond houdt de Bahá'í-gemeenschap bijelkaar en beschermt haar tegen verdeeldheid en uiteenvallen.

Ten tweede is 'Abdu'l-Bahá de onfeilbare Uitlegger van Bahá'u'lláh's woorden. De Openbaring van Bahá'u'lláh is zo enorm, de betekenissen die in Zijn woorden besloten liggen zijn zo diepzinnig dat Hij het nodig achtte een vertolker aan te stellen, één die Hij

zelf zou bezielen. Zodoende kan de mensheid de leringen van Bahá'u'lláh nog generaties lang begrijpen door het bestuderen van de interpretatie van 'Abdu'l-Bahá in diens talrijke Tafelen en in de geverifieerde transcripties van zijn Toespraken. De Behoeder was na 'Abdu'l-Bahá de uitlegger van de leringen van Bahá'u'lláh; met hem eindigde de taak van vertolking, en nu heeft niemand de autoriteit meer om Bahá'u'lláh's woorden uit te leggen zolang deze Beschikking duurt.

In het verleden is elke religie geteisterd door onenigheid over de verschillende interpretaties van passages uit de Heilige Geschriften ervan. Maar in deze Beschikking richt iedereen zich op de interpretaties van 'Abdu'l-Bahá en de Behoeder als de betekenis van een uitspraak van Bahá'u'lláh onduidelijk is. Als de onduidelijkheid blijft bestaan kan men zich tot het Universele Huis van Gerechtigheid wenden. Zo is er geen enkele ruimte voor geschillen over de betekenis van de Leringen, en wordt de eenheid van het Geloof beschermd.

Ten derde is 'Abdu'l-Bahá het Volmaakte Voorbeeld van Zijn Vaders Leringen. Wij kunnen nooit hopen een dergelijke graad van volmaaktheid te bereiken, maar we moeten hem altijd voor ogen houden en proberen zijn voorbeeld te volgen. Als we in de Geschriften lezen over liefde, kunnen we ons naar 'Abdu'l-Bahá wenden en zien we de essentie van liefde en vriendelijkheid zelve. Als we lezen over zuiverheid, rechtvaardigheid, rechtschapenheid, vreugde en vrijgevigheid, kunnen we ons naar hem wenden en zijn leven overdenken en zien we hoe hij deze eigenschappen in uiterste volmaaktheid toonde.

'Abdu'l-Bahá's leven stond natuurlijk in het teken van dienstbaarheid. De naam 'Abdu'l-Bahá betekent "Dienaar van God", en deze titel genoot zijn voorkeur boven alle andere titels die hem werden toegekend. De volgende woorden van 'Abdu'l-Bahá geven uitdrukking zijn vurige wens om te dienen:

"Mijn naam is 'Abdu'l-Bahá. Mijn hoedanigheid is 'Abdu'l-Bahá. Mijn werkelijkheid is 'Abdu'l-Bahá. Mijn lof is 'Abdu'l-Bahá. Onderwerping aan de Gezegende Volmaaktheid is mijn glorieuze en stralende kroon, en dienstbaarheid aan de gehele mensheid mijn eeuwigdurende religie... Geen naam, geen titel, geen vermelding, geen aanbeveling heb ik, noch zal ik ooit hebben, behalve 'Abdu'l-Bahá. Dit is mijn hunkering. Dit is mijn vurigste verlangen. Dit is mijn eeuwig leven. Dit is mijn durende heerlijkheid."¹¹

Vanzelfsprekend kan wat Alejandra tijdens haar bezoek aan de familie Sanchez wil gaan vertellen slechts een introductie zijn van deze uiterst unieke figuur; hun begrip van de rang die 'Abdu'l-Bahá in deze Beschikking heeft zal in de komende jaren blijven groeien. Je zult in je eigen leven bij het bewandelen van het pad van dienstbaarheid vaak in de gelegenheid zijn aan zijn voorbeeld te denken en over zijn woorden na te denken. In het vorige hoofdstuk heb je al wat van zijn uitspraken leren kennen, en werd je aangemoedigd om de ideeën die hij in zijn Tafelen en openbare toespraken naar voren heeft gebracht uit te drukken op de manier zoals hij dat deed. Om het begrip dat je nu van zijn rang hebt te versterken, moet je met de andere groepsleden consulteren over de belangrijkste bovengenoemde punten en oefenen ze goed te zeggen. Het overdenken van het aangehaalde citaat zal je tot inspiratie zijn bij je streven vooruitgang te boeken op het pad van dienstbaarheid.

PARAGRAAF 8

De vraag die Alejandra al sinds haar eerste bezoek aan de heer en mevrouw Sanchez bezighoudt, is welke gespreksonderwerpen hen het meest zullen helpen om verdiepte en actieve hoofdrolspelers te worden in het gemeenschapsopbouwende proces in de wijk. Enerzijds hoopt ze onderwerpen als gebed, de onsterfelijkheid van de ziel, en standvastigheid in de liefde Gods met hen te bespreken, want de basis van hun geestelijk leven moet voortdurend versterkt worden. Anderzijds is het belangrijk dat ze een beeld krijgen van het soort gemeenschap dat zich geleidelijk aan ontwikkelt, en weten dat zij daar een waardevolle bijdrage aan kunnen leveren. Alejandra realiseert zich tijdens haar gesprek met de heer en mevrouw Sanchez over de rang van ‘Abdu’l-Bahá geleidelijk aan wat het onderwerp van haar volgende bezoek moet zijn. “Ze zien al heel duidelijk in dat het doel van het Geloof is mensen te verenigen,” denkt ze. “Dus het onderwerp dat we nu moeten gaan bekijken is hoe we een eensgezinde gemeenschap kunnen opbouwen en onderhouden.”

Alejandra begint haar vierde bezoek met vertellen over de activiteiten die momenteel door een betrekkelijk kleine groep wordt ondernomen in de wijk. “Naarmate we met meer mensen zijn,” legt ze uit, “wordt onze grootste uitdaging de verantwoordelijkheid die we samen moeten gaan dragen om steeds meer verenigd te raken in onze woorden, ons denken en en doen. Als u het ermee eens bent, kunnen we vandaag het onderwerp eenheid samen gaan bekijken.”

“Ik snap wel hoe belangrijk eenheid is voor de ontwikkeling van onze gemeenschap,” antwoordt mevrouw Sanchez.

“En Baha’u’lláh’s boodschap van eenheid was ook het eerste wat ons aantrok in Zijn leringen,” zegt meneer Sanchez.

“Ik heb een aantal ideeën gekozen en daar een passend citaat bij gevonden,” zegt Alejandra. Als u het goed vindt kunnen we die stuk voor stuk doornemen en bespreken.”

Hieronder staat Alejandra’s lijst met ideeën:

- Om onze gemeenschap echt eensgezind te laten zijn, moet ieder van ons tweedracht en strijd vermijden. Bahá’u’lláh verklaart:

“In deze Dag kan niets groter schade aan deze Zaak toebrengen dan tweedracht en strijd, twist, vervreemding en onverschilligheid onder de geliefden van God. Ontvlied deze dingen door de kracht van God en Zijn soevereine hulp en streef ernaar het hart der mensen te verenigen in Zijn naam, de Eenmaker, de Alwetende, de Alwijze.”¹²

- Wij moeten voor iedereen in de gemeenschap liefde voelen, een liefde die een weerspiegeling is van onze liefde tot God. ‘Abdu’l-Bahá zegt:

“Vorm een volmaakte eenheid. Word nooit boos op elkaar... Heb de schepselen lief omwille van God en niet om henzelf. U zult nooit boos of ongeduldig worden als u hen omwille van God liefhebt. De mensheid is niet volmaakt. Er zijn onvolmaaktheden in ieder mens, en u zult altijd ongelukkig worden wanneer u naar de mensen zelf kijkt. Maar als u naar God kijkt, zult u hen liefhebben en vriendelijk

voor hen zijn, want de wereld van God is de wereld van volmaaktheid en volkomen genade.” ¹³

- Als er, met alle liefde die wij voor elkaar voelen, toch spanningen tussen ons ontstaan, moeten wij ons onmiddellijk deze raad van ‘Abdu’l-Bahá voor de geest halen:

“Ik draag u allen, één voor één, op om alle gedachten van uw hart op liefde en eenheid te concentreren. Wanneer een gedachte aan oorlog opkomt, bestrijdt deze met een sterkere gedachte aan vrede. Een gedachte van haat moet worden vernietigd door een krachtiger gedachte van liefde. Gedachten aan oorlog werken vernietigend op alle harmonie, welzijn, rust en tevredenheid. Gedachten van liefde bouwen broederschap, vrede, vriendschap en geluk.” ¹⁴

- En als wij ons toch door onze passie hebben laten meevoeren hoewel we er alles aan gedaan hebben om die in toom te houden en in conflict zijn geraakt met anderen, moeten we ons deze woorden van Bahá’u’lláh herinneren:

“Mochten zich geschillen onder u voordoen, ziet Mij dan voor u staan, en ziet elkaars fouten door de vingers terwille van Mijn naam en als een teken van uw liefde voor Mijn duidelijke en schitterende Zaak.” ¹⁵

- De geestelijke discipline om de fouten van anderen door de vingers te zien en je te richten op hun prijzenswaardige eigenschappen en je geheel te onthouden van kwaadspreken, is een uiterst effectieve maatregel tegen onenigheid. Als je van elkaar houdt is het makkelijk om de neiging tot kwaadspreken te overwinnen. We moeten ons realiseren dat we geneigd zijn de fouten van hen die wij liefhebben over het hoofd te zien, en het niet moeilijk vinden om hen met een vergevingsgezinde blik te bezien. ‘Abdu’l-Bahá zegt:

“Het onvolmaakte oog ziet onvolmaakheden. Het oog dat fouten bedekt kijkt naar de Schepper van zielen. Hij heeft hen geschapen, voedt hen op en zorgt voor hen, begiftigt hen met vermogens en leven, met gezichtsvermogen en gehoor; daarom zijn zij de tekenen van Zijn grootheid. U moet iedereen liefhebben en vriendelijk behandelen, voor de armen zorgen, de zwakken beschermen, de zieken genezen, en de onwetenden onderrichten en opvoeden.” ¹⁶

Bahá’u’lláh spoort ons aan:

“O Metgezel van Mijn troon! Hoor geen kwaad en zie geen kwaad, verlaag uzelf niet, noch zucht en ween. Spreek geen kwaad, opdat het niet tegen u gesproken wordt en overdrijf niet de fouten van anderen, opdat uw eigen fouten niet groot lijken. Wens niet de vernedering van een ander, opdat uw eigen vernedering niet blootgelegd wordt. Leef dus de dagen van uw leven, die korter zijn dan een vluchtig ogenblik, vlekkeloos van geest, rein van hart, met zuivere gedachten en een geheiligde aard, dat gij in staat zult zijn vrij en tevreden dit stoffelijk omhulsel af te leggen, u naar het mystieke paradijs te begeven en voor immer in het eeuwige koninkrijk te verwijlen.” ¹⁷

En Hij zegt:

“O gij uitgewekenen! De tong heb Ik bestemd om van Mij te gewagen, bezoedelt haar niet met laster. Als het vuur van eigen-liefde u overmeestert, herinnert u dan uw eigen fouten en niet de fouten van Mijn schepelingen, daar een ieder van u zichzelf beter kent dan hij anderen kent.”¹⁸

- Eenheid is niet slechts het ontbreken van ruzie en onenigheid, en liefde moet niet in woorden alleen worden geuit. Wij kunnen pas beweren dat er echte eenheid in de gemeenschap bestaat als onze liefde voor elkaar zich vertaalt in dienstbaarheid aan de gemeenschap en onze activiteiten worden ingegeven door een geest van samenwerking en onderlinge hulp. ‘Abdu’l-Bahá doet het volgende beroep op ons:

“Rust niet, zelfs geen ogenblik, en streef geen comfort na, zelfs niet voor even; span u liever met hart en ziel in opdat u wellicht ook maar één van de vrienden toegewijd ten dienste moogt staan, en ook maar één verlicht hart vreugde en geluk moogt brengen. Dit is ware genade, en dit verlicht het voorhoofd van ‘Abdu’l-Bahá. Weest gij daarin mijn deelgenoot en metgezel.”¹⁹

En hij verklaart:

“De voornaamste behoefte van de mens is samenwerking en wederkerigheid. Hoe sterker de banden van kameraadschap en solidariteit onder de mensen zijn, hoe constructiever en groter de prestaties zullen zijn op alle terreinen van menselijke activiteit.”²⁰

- Een heel belangrijke sleutel voor succesvolle actie van de gemeenschap is open en liefdevolle consultatie over alle zaken. Door consultatie komen onze onderling verschillende zienswijzen over een kwestie samen, en ontdekken we welke kant we met onze gezamenlijke actie moeten opgaan. Door consultatie komen we tot eenheid van denken, en maken we, verenigd in onze gedachten en zienswijzen, doeltreffende plannen voor de groei van onze gemeenschap. ‘Abdu’l-Bahá zegt over hen die consulteren:

“De eerste vereisten voor hen die samen beraadslagen zijn zuivere beweegredenen, stralende geestkracht, onthechtheid van alles buiten God, verlangen naar goddelijke geuren, nederigheid en deemoed onder Zijn beminden, geduld en lankmoedigheid bij moeilijkheden en onderwerping aan Zijn verheven drempel. Wanneer zij genadiglijk worden geholpen deze eigenschappen te verwerven, zullen zij overwinning uit het onzichtbare koninkrijk van Bahá ontvangen.”²¹

- Eenheid van denken wordt niet waargemaakt als het niet wordt omgezet in eenheid van handelen. Eendrachtig handelen is niet: allemaal hetzelfde doen. Integendeel, bij eendrachtig handelen worden de verschillende talenten van de gemeenschapsleden ten volle benut. Onze krachten vermenigvuldigen zich, en zo kunnen wij zelfs nu we nog met weinigen zijn bereiken wat de meeste grote en machtige organisaties van de wereld niet kunnen presteren. ‘Abdu’l-Bahá zegt:

“Steeds wanneer heilige zielen putten uit de hemelse krachten, en opstaan met dergelijke eigenschappen van de geest, en eendrachtig oprukken, in gesloten gelederen, wordt ieder van deze zielen gelijk aan duizend zielen, en de deinende golven van die machtige oceaan worden gelijk aan de regimenten van de Schare in den hoge.”²²

Nadat je het bovenstaande zorgvuldig hebt gelezen en de inhoud punt voor punt met de deelnemers van je groep hebt besproken, wil je elkaar vast helpen oefenen met het onderwerp zoals je dat al met de vorige drie onderwerpen hebt gedaan. De oefeningen hieronder kunnen je wat helpen bij je inspanningen.

1. Vul de volgende zinnen aan:
 - a. In deze Dag kan niets groter schade aan deze Zaak toebrengen dan _____ en strijd, twist, vervreemding en onverschilligheid onder de geliefden van God.
 - b. In deze Dag kan niets groter schade aan deze Zaak toebrengen dan tweedracht en _____, twist, vervreemding en onverschilligheid onder de geliefden van God.
 - c. In deze Dag kan _____ groter schade aan deze Zaak toebrengen dan tweedracht en strijd, twist, vervreemding en onverschilligheid onder de geliefden van God.
 - d. In deze Dag kan niets groter schade aan deze Zaak toebrengen dan tweedracht en strijd, twist, vervreemding en _____ onder de geliefden van God.
 - e. In deze Dag kan niets groter schade aan deze Zaak toebrengen dan tweedracht en strijd, _____, vervreemding en onverschilligheid onder de geliefden van God.
 - f. In deze Dag kan niets groter schade aan deze Zaak toebrengen dan tweedracht en strijd, twist, _____ en onverschilligheid onder de geliefden van God.
 - g. In deze Dag kan niets groter schade aan deze _____ toebrengen dan tweedracht en strijd, twist, vervreemding en onverschilligheid onder de geliefden van God.
2. In het tweede citaat vertelt ‘Abdu’l-Bahá ons:
 - a. We moeten een volmaakte _____ vormen.
 - b. We moeten nooit _____ op _____ worden.

- c. We moeten alle mensen liefhebben omwille van _____ en niet om henzelf.
 - d. We zullen nooit _____ of _____ als we de mensen omwille van _____ liefhebben.
 - e. De mensheid is niet _____ .
 - f. We zullen altijd _____ worden als we naar _____ kijken.
 - g. Als we naar _____ kijken, zullen we de mensen _____ en _____ voor hen zijn.
3. In de derde aanhaling vertelt ‘Abdu’l-Bahá ons:
- a. Ieder van ons moet alle gedachten van ons hart concentreren op _____ en _____ .
 - b. Wanneer er een gedachte aan oorlog opkomt, stel daar dan _____ tegenover.
 - c. Een gedachte van haat kan vernietigd worden door _____.
 - d. Gedachten aan oorlog werken vernietigend op _____ .
 - e. Gedachten van liefde bouwen _____ , _____ , _____ en _____ .
4. Wat moet je doen als je geschillen ziet ontstaan tussen jezelf en anderen in de gemeenschap?
- _____
- _____
- _____
5. Beschrijf de geestelijke discipline die je helpt bij te dragen aan eenheid in je gemeenschap:
- _____
- _____

6. Welke van de volgende acties dragen bij aan eenheid?

_____ Naar de tekortkomingen van anderen kijken.

_____ De fouten van anderen door de vingers zien.

_____ Tegen een vriend opmerkingen maken over iemands tekortkomingen.

_____ Een verhaal overdrijven of veranderen om iemand zwart te maken.

_____ Aan de fouten van anderen denken.

7. Waarom bekritisieren wij sommige mensen die een fout maken, maar anderen die precies hetzelfde doen niet?

8. Is het mogelijk om eenheid te hebben in een situatie waar mensen kwaadspreken over elkaar? Waarom niet?

9. Een leugen over iemand is duidelijk verkeerd. Maar kun je iemand wel bekritisieren bij anderen over iets dat hij wel gedaan heeft?

10. Wat is het verschil tussen roddelen, kwaadspreken en het bekritisieren van anderen?

11. Wat voor uitwerking heeft roddelen, kwaadspreken en constant bekritisieren op een gemeenschap?

12. Hoe kunnen we deze gewoontes uit ons leven bannen?

13. Wat zou er gebeuren als we alleen maar over mensen spreken alsof zij erbij waren?

14. Als we kwaadspreken in het bijzijn van kinderen, welke invloed heeft dat dan op hen?

15. Waarom zijn wij geneigd te roddelen en kwaad te spreken over anderen?

16. Bahá'u'lláh spoort ons aan: “Als het vuur van eigenliefde u overmeestert, _____

en niet _____,

daar een ieder van u _____ beter kent dan hij _____”.

17. Liefde uit zich niet alleen in woorden. Wat is er nog meer nodig? _____
- _____
18. Over eenheid en liefde spoort ‘Abdu’l-Bahá ons aan: “_____ niet, zelfs geen ogenblik, en _____ geen _____ na, zelfs niet voor even; _____ liever _____ opdat u wellicht ook maar één van de vrienden _____, en ook maar één verlicht hart _____.
19. Voorts verklaart hij: “De voornaamste behoefte van de mens is _____ en _____. Hoe sterker de banden van _____ en _____ onder de mensen zijn, hoe _____ en _____ zullen zijn op alle terreinen van menselijke activiteit.
20. Wat is de belangrijkste sleutel voor succesvolle actie van de gemeenschap? _____
- _____
21. ‘Abdu’l-Bahá zegt over hen die consulteren: “De eerste vereisten voor hen die samen beraadslagen zijn _____, _____, _____, _____ en _____ onder Zijn beminden, _____ bij moeilijkheden en _____ aan Zijn verheven drempel. Wanneer zij genadiglijk worden geholpen deze eigenschappen te verwerven, zullen zij _____ uit het onzichtbare koninkrijk van Bahá _____.
22. Over de kracht van eendrachtig handelen vertelt ‘Abdu’l-Bahá ons: “Steeds wanneer heilige zielen putten uit _____, en opstaan met dergelijke _____, en _____ oprukken, in gesloten gelederen, wordt ieder van hen _____ aan _____, en de deinende golven van die machtige oceaan worden gelijk aan de _____ van de _____.

PARAGRAAF 9

Bij haar vierde bezoek aan de heer en mevrouw Sanchez heeft Alejandra het genoeg kennis te maken met Beatrice, een van hun kleindochters die bij hen is komen wonen om naar een middelbare school in de buurt te gaan. Beatrice is heel nieuwsgierig naar het onderwerp eenheid, en neemt enthousiast deel aan de discussie. Als het gesprek ten einde loopt, komt mevrouw Sanchez met koffie en cake voor iedereen. Dat geeft Alejandra de gelegenheid Beatrice een beetje beter te leren kennen, en ze spreekt af om het de volgende dag samen over de gemeenschapsopbouwende projecten in de wijk te hebben. “Ze wil misschien wel meedoen aan de hoofdreeks van cursussen,” denkt Alejandra bij zichzelf. “Ik kan haar helpen in gestaag tempo door de eerste paar boeken te gaan. Daarna wil ze misschien een kinderklas beginnen of mij helpen met de jeugdgroep die nu in de wijk gaat beginnen. In dat geval kan ze geleidelijk aan meer verantwoordelijkheid voor de groep op zich nemen naarmate ze vordert helemaal tot aan Boek 5, wat haar voorbereid op haar rol als kinderklasbegeleider.” Alejandra heeft al vaak jeugdbijeenkomsten meegemaakt die gefocust waren op bepaalde onderwerpen, en tot veel deelname aan het instituutproces geleid hebben. Ze besluit om dezelfde reeks ideeën aan te houden in haar gesprek met Beatrice de volgende dag. Zo begint het gesprek:

We willen allemaal dat de wereld beter wordt. We zien uit naar een toekomst waarin universele vrede gevestigd is en de mensenfamilie in harmonie verkeert. Een dergelijke toekomst is geen droombeeld en kan opgebouwd worden naarmate steeds meer van ons zich inspannen om bij te dragen aan het verbeteren van de wereld. Diep in ons hart koestert ieder van ons het verlangen om onze gemeenschap te dienen. Wat ons te doen staat is ons vermogen ontwikkelen om onbaatzuchtig dienstbaar te zijn tot nut van het algemeen.

We kunnen ons die dienstbaarheid aan de mensheid voorstellen als een pad van dienstbaarheid dat we samen bewandelen. Het pad is voor eenieder toegankelijk. We maken ieder de keuze het te betreden, en we vorderen in ons eigen tempo. Wij bewandelen dit pad niet alleen; we dienen naast onze vrienden, waarbij we van elkaar leren en elkaar vergezellen. Iedere stap die we nemen geeft vreugde en vertrouwen, en iedere inspanning die wij ons getroosten brengt goddelijke bekrachtiging.

Beatrice hoort dit met plezier aan, en er volgt een levendig gesprek na deze korte presentatie. Laten we voor we verder gaan even stilstaan en het soort interactie tussen deze twee nieuwe vriendinnen overdenken. Alejandra besloot om een inhoudelijk gesprek aan te gaan om Beatrice te vragen deel te nemen aan het instituutproces. Waarom zou het niet voldoende zijn geweest om Beatrice gewoon te vertellen dat het instituut een reeks cursussen biedt, en haar uit te nodigen om daaraan mee te doen?

PARAGRAAF 10

Het gesprek tussen Alejandra en Beatrice gaat nog zo'n twee uur door. Hieronder staan nog verschillende aanvullende concepten die Alejandra aan haar nieuwe vriendin vertelt. We begrijpen natuurlijk dat ze niet één lange ononderbroken presentatie houdt. Een groot deel van die twee uur wordt besteed aan het samen beraadslagen over de concepten die in de onderstaande alinea's worden geschetst:

Wij zijn jong, we hebben energie en we zijn enthousiast. Mensen denken dat wij geen zorgen hebben, maar het tegendeel is waar: wij maken ons zorgen over de benarde situatie waar de mensheid in verkeert, en we willen wel eens zien dat de maatschappij echt veranderd wordt. En we moeten ook over ons eigen leven nadenken: opleiding, werk, vrienden en familie. Elk jaar dat we ouder worden krijgen we meer verantwoordelijkheden op onze schouders; onze ouders verwachten veel van ons. Soms voel ik me overweldigd als ik aan al mijn verantwoordelijkheden denk. Dan herinner ik me een citaat uit de Bahá'í-geschriften dat ik uit mijn hoofd heb geleerd: "Een mensenleven heeft een lentetijd en is begiftigd met wonderbaarlijke pracht. De jeugdperiode wordt gekenmerkt door kracht en energie, en blinkt uit als de meest uitgelezen periode van een mensenleven."

Wat ik je graag wil vertellen is dat veel jonge mensen over de hele wereld in gemeenschappen zoals de onze zich realiseren dat ze hun energie op een tweeledig doel kunnen richten: verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen intellectuele en geestelijke groei, en bijdragen aan het transformeren van de maatschappij. Deze twee aspecten van ons doel zijn nauw met elkaar verbonden. Naarmate we onze eigen vaardigheden ontwikkelen kunnen we anderen beter van dienst zijn, en door elkaar te helpen, groeien we als persoon en versterken we de kwaliteiten die we al hebben.

Dit gaat dan over het concept van het pad van dienstbaarheid waarover ik het eerder had. Dit pad bewandelen is niet zo maar iets extra's in ons leven; het maakt alles wat we doen betekenisvol. Dienstbaarheid aan de gemeenschap helpt ons het doel van onze opleiding beter te begrijpen, een scherper beeld van de toekomst te krijgen en de kwaliteiten te ontwikkelen die we nodig hebben om te kunnen bijdragen aan het welzijn van ons gezin. Het versterkt onze vriendschappen. Het voorkomt dat wij onze energie verspillen aan onbelangrijke bezigheden.

Bij het overdenken van onze geestelijke en intellectuele groei moeten we ons goed bewust zijn van de vele krachten die ons beïnvloeden. Sommige daarvan helpen ons de goede kant op, zoals de kracht van kennis, van gerechtigheid en van liefde, en we moeten leren in die krachten mee te gaan. Andere krachten, zoals die van materialisme en egocentrisme doen het tegenovergestelde, en daar moeten we weerstand aan bieden. We moeten ernaar streven voortreffelijkheid te bereiken, en erop vertrouwen dat onze inspanningen gezegend zullen worden met goddelijke bekrachtiging.

En bij het overdenken van onze bijdrage aan het transformeren van de samenleving – het transformeren van een wereld van geweld, armoede en lijden in een wereld van vrede, welvaart en harmonie – moeten we zowel materiële als geestelijke vooruitgang in beschouwing nemen. Er kan geen materiële vooruitgang voor allen worden bewerkstelligd als we niet ook geestelijke vooruitgang boeken. Een betere wereld kan alleen bereikt worden als deze twee zaken hand in hand gaan. Er is nog een citaat dat ik

uit mijn hoofd heb geleerd: “Materiële vooruitgang is als een lamp, terwijl geestelijke vooruitgang het licht in die lamp is. Als materiële en geestelijke beschaving verenigd worden, dan hebben we het licht en de lamp tegelijk, en is het resultaat volmaakt.”

Bij het bewandelen van het pad van dienstbaarheid leren we met groepen mensen te werken, vooral met kinderen en jeugdigen, en helpen we hen om kennis, vaardigheden en geestelijke kwaliteiten te verwerven. We leren ook om aandacht te besteden aan eenheid binnen onze gemeenschap. Personen, gezinnen en organisaties die willen bijdragen aan de vooruitgang van een gemeenschap moeten samenwerken. Ze moeten een gezamenlijke visie en doel hebben en de gewoonte om te ruziën achter zich laten.

Het is daarom belangrijk dat wij als jongeren de gewoonte ontwikkelen om harmonieus met anderen om te gaan. We moeten vrienden zijn: elkaar vergezellen bij het werk dat we doen, elkaars bijdragen accepteren,, elkaar aanmoedigen en ondersteunen, elkaars sterke punten zien, elkaar goede raad vragen en geven, en plezier beleven aan elkaars prestaties. Bij het begaan van het pad van dienstbaarheid moeten we handelen, reflecteren op ons handelen en samen consulteren en studeren.

De bahá'í-gemeenschap is er in de laatste tientallen jaren in geslaagd om in praktisch alle landen van de wereld een heel bijzonder kennisinstituut op te richten. Deze zogeheten instituten bieden cursussen waardoor onze vaardigheden om de gemeenschap van dienst te zijn versterkt worden. Door het volgen van deze cursussen verkrijgen we het geestelijk inzicht en de praktische vaardigheden die nodig zijn om samen vooruit te gaan op het pad van dienstbaarheid. Naarmate we verder komen met de cursussen groeit ons vermogen om steeds complexere daden van dienstbaarheid uit te voeren. We worden daarbij steeds vergezeld door mensen die al meer ervaring hebben dan wij, en na verloop van tijd gaan wij als vanzelf ook vrienden met minder ervaring vergezellen. Vanaf het begin zijn wij allemaal voorvechters van persoonlijke en maatschappelijke transformatie, en nemen we de verantwoordelijkheid voor onze eigen groei en voor dienstbaarheid aan de gemeenschap van harte op ons.

“Een voorvechter zijn” betekent de wil hebben om bedachtzaam te handelen, volharden in onze inspanningen, en bij elke stap kennis vergaren en toepassen. Een voorvechter is niet iemand die ergens passief baat bij vindt, maar iemand die actief bijdraagt aan vooruitgang. Als je een voorvechter wilt zijn moet je leren om creatief en gedisciplineerd initiatief aan de dag te leggen. De instituutscursussen helpen ons om ons vermogen voorvechter te zijn van het gemeenschapsopbouwende proces te vergroten.

Wij moeten even stilstaan om de concepten uit de bovenstaande alinea's te overdenken. Zoals we aan het begin van deze paragraaf al vertelden zal Alejandra niet gewoon het ene concept na het andere presenteren, maar ze zal er voor zorgen dat Beatrice ruim de gelegenheid krijgt om er ook over na te denken, en aan de discussie bij te dragen. Nadat je de gelegenheid hebt gehad elke alinea in je groep te bespreken en geleerd hebt om de concepten zelf goed te verwoorden wil je misschien eens overwegen of de conversatie nu zover is gekomen dat Alejandra het zou aandurven om Beatrice een paar woorden te vertellen over een paar cursussen van het Ruhi-instituut en om haar uit te nodigen voor het bestuderen van Boek 1. Kun je in de ruimte hieronder opschrijven wat je zou zeggen als je in haar schoenen stond? Hoe zou jij Boek 1 en 2 en de daden van dienstbaarheid waartoe wordt opgeroepen beschrijven? Met een beknopte versie van de soorten van dienstbaarheid die in de volgende boeken aan de orde komen – met name kinderen lesgeven in geestelijke opvoeding en een jeugdgroep gidsen als begeleider – zou

Beatrice ongetwijfeld helpen een beeld te krijgen van hoe zij zich in de toekomst dienstbaar zou kunnen maken. De begeleider van je groep kan je helpen een paar regels over deze twee dienstbaarheidsmogelijkheden te schrijven, vergelijkbaar met wat Alejandra zou zeggen om Beatrice uit te nodigen voor het bestuderen van Boek 1.

PARAGRAAF 11

Er gaan twee weken voorbij voor Alejandra weer een bezoek brengt aan de familie Sanchez. In de tussenliggende tijd heeft Beatrice kunnen deelnemen aan een intensieve campagne en de eerste twee hoofdtukken van Boek 1 kunnen voltooien. Ze is nu bezig het derde hoofdstuk door te nemen met een groep van vijf vrienden die twee keer per week bij elkaar komen in de wijk. Alejandra denkt dat het wel geschikt is om met de familie Sanchez te praten over het onderwerp gebed, en ze vraagt Beatrice of zij haar misschien wil helpen. Je hebt zelf het tweede hoofdstuk van Boek 1 ook gedaan, dus we hoeven de inhoud van het gesprek tijdens het bezoek van Alejandra en Beatrice niet voor je samen te vatten. Als je het hoofdstuk nog eens bestudeert moet je in staat zijn de hoofdpunten te benoemen die je zou willen behandelen in een discussie rond dit onderwerp. Hieronder is ruimte om je ideeën op te schrijven.

PARAGRAAF 12

Alejandra's bezoeken aan de familie Sanchez lopen nog enkele weken door, en ze krijgen de gelegenheid diverse onderwerpen te bespreken die op natuurlijke wijze voortvloeien uit hun beraadslagingen over het belang van gebed, zoals het leven van de ziel, het ontwikkelen van geestelijke kwaliteiten, gehoorzaamheid aan de wetten en voorschriften van God en standvastigheid in Zijn liefde. Bij een bepaalde gelegenheid spraken ze ook even over de instellingen van het Bestuursstelsel, in het bijzonder over Plaatselijke en Nationale Geestelijke Raden. We hoeven de inhoud van wat bij deze opeenvolgende bezoeken is besproken niet in oenschouw te nemen. Er zijn echter twee vragen die vaak opkomen bij deelnemers aan een reeks gesprekken zoals we ons hier voorstellen. De eerste gaat over de aard van de bijeenkomsten die de gemeenschap houdt, en de tweede over financiële middelen. We pakken in deze paragraaf het onderwerp bijeenkomsten aan, om precies te zijn, het Negentiendaagsfeest, en kijken dan in de volgende naar de financiële kwestie.

De volgende punten zouden de basis voor een gesprek over het onderwerp Negentiendaagsfeest kunnen vormen:

- In de bahá'í-gemeenschap worden bijeenkomsten gehouden met verschillende doelen: om te bidden, te studeren, om speciale gelegenheden te vieren, om over gemeenschapszaken en dienstbaarheid aan de maatschappij te consulteren, en om actieplannen te bespreken. Bahá'u'lláh doet ons de volgende belofte:

“Bij Mijn leven en Mijn Zaak! Rondom iedere woning waar de vrienden van God binnentreden en van waaruit hun roep opstijgt als zij de Heer prijzen en verheerlijken, zullen de zielen van ware gelovigen en alle begunstigde engelen zich bewegen.” ²³

- Het luisteren naar het Woord van God in bijeenkomsten van vrienden schenkt het hart vreugde en versterkt de banden van eenheid. Bahá'u'lláh spoort ons aan:

“Het betaamt de vrienden, in welk land zij zich ook bevinden, elkaar in bijeenkomsten te ontmoeten en daarin met wijsheid en welsprekendheid te spreken en de verzen Gods te lezen, want Gods woord ontsteekt het vuur van liefde en wakkert het aan.” ²⁴

‘Abdu’l-Bahá schrijft:

“Houd bijeenkomsten en reciteer en zing de hemelse leringen, opdat dat land verlicht mag worden door het licht van waarheid en dat gebied een waar paradijs mag worden door de bekrachtigingen van de Heilige Geest, want dit tijdperk is de

eeuw van de Glorierijke Heer, en de melodie van het één-zijn van de wereld der mensheid bereikt de oren in heel Oost en West.” ²⁵

- Van alle bahá'í-bijeenkomsten moet het Negentiendaagsfeest speciaal genoemd worden. De bahá'í-kalender bestaat uit 19 maanden van elk 19 dagen, en in iedere plaats komen Bahá'ís eens per maand samen voor deze bijeenkomst zoals Bahá'u'lláh Zelf heeft voorgeschreven:

“Waarlijk, u is opgelegd eens in de maand een feest te geven, al wordt er slechts water geserveerd; want God heeft tot doel harten aaneen te smeden, zij het door zowel aardse als hemelse middelen.” ²⁶

- Het Negentiendaagsfeest bestaat uit drie delen. Het eerste is het meditatieve deel, waarin gebeden worden gereciteerd en passages uit de Heilige Geschriften worden gelezen. Het tweede is het bestuurlijke deel, waarin consultatie over de gemeenschapszaken plaatsvindt. Het derde is het sociale gedeelte.
- Wij vangen een glimp op van het belang van het meditatieve deel van het Negentiendaagsfeest uit de volgende woorden van ‘Abdu’l-Bahá:

“O gij getrouwe dienaren van de Aloude Schoonheid! In elke cyclus en beschikking is het feest geliefd en wordt het gewaardeerd, en het spreiden van een dis voor de minnaars van God wordt als een prijzenswaardige daad beschouwd. Dit is in het bijzonder heden ten dage het geval, in deze onvergelykelijke Beschikking, in dit tijdperk van grote overvloed, dat dit zeer wordt toegejuicht, want het wordt waarlijk gerekend tot die bijeenkomsten welke worden gehouden om God te aanbidden en te verheerlijken. Hier worden de heilige verzen, de hemelse odes en lofprijzingen aangeheven, en wordt het hart tot leven gewekt en in vervoering gebracht.” ²⁷

- Tijdens het bestuurlijke deel van het Feest horen de vrienden over de activiteiten van bahá'í-gemeenschappen in de buurt en in de wijde omgeving, consulteren zij over geloofszaken binnen hun eigen gemeenschap en over hun bijdragen aan het maatschappelijk welzijn, worden ze op de hoogte gebracht van de leiding van het Universele Huis van Gerechtigheid, reflecteren zij over de voortgang van hun plannen en doen zij voorstellen aan de instellingen van het Geloof. Consultatie op het Negentiendaagsfeest is uitermate belangrijk, omdat ieder persoon hierdoor kan deelnemen aan de aangelegenheden van de wereldwijde Bahá'í-gemeenschap.
- Wat betreft het sociale deel van het Feest, dan is er tijd voor kameraadschap en gastvrijheid. Er kan muziek gespeeld worden, er kunnen verheffende toespraken gegeven worden, of de kinderen kunnen iets presenteren. Kortom, er kan gebruik gemaakt worden van zorgvuldig gekozen cultuuruitingen die waardig en vreugdevol tegelijk zijn, om dit deel van het Feest te verrijken.
- Het Negentiendaagsfeest is een belangrijk kenmerk van het Bestuursstelsel van het Geloof. Het brengt het meditatieve, bestuurlijke en sociale aspect van het gemeenschapsleven samen. Al deze aspecten moeten evenveel benadrukt worden

omdat het welslagen van het Feest afhangt van de juiste balans tussen deze drie onderdelen. Het Universele Huis van Gerechtigheid verklaart in een boodschap van augustus 1989:

“De Wereldorde van Bahá’u’lláh omvat alle delen van de menselijke samenleving, voegt de geestelijke, bestuurlijke en sociale processen van het leven samen, en kanaliseert de vele vormen van menselijke expressie naar het opbouwen van een nieuwe beschaving. Het Negentiendaagsfeest omvat al deze aspecten precies aan de basis van de samenleving. Het is een instelling die functioneert in dorpen, steden en wereldsteden, waar het volk van Bahá lid van zijn. Deze is bedoeld om eenheid te bevorderen, vooruitgang te verzekeren en voor vreugde te zorgen.”²⁸

- Een zo belangrijke gebeurtenis als het Negentiendaagsfeest kan niet haastig in elkaar gezet worden. Ieder persoon moet zich door middel van gebed en reflectie geestelijk voorbereiden op het Feest, en tijdens de gebeurtenis zelf moet iedereen met hart en ziel meedoen, of zij nu voorlezen tijdens het meditatieve deel of alleen luisteren naar het voordragen van de aanhalingen; of zij nu verslag uitbrengen, leiding ontvangen of voorstellen doen; of men nu gastheer of gastvrouw is of gewoon stralend en vreugdevol van diens gastvrijheid geniet. In diezelfde brief over het Negentiendaagsfeest verklaart het Universele Huis van Gerechtigheid:

“Belangrijke aspecten bij de voorbereiding van het Feest omvatten de gepaste selectie van teksten, het van tevoren aanwijzen van goede lezers, en gevoel voor goede vormen bij zowel de presentatie als het beluisteren van het meditatieve programma. Aandacht voor de omgeving waarin het Feest zal worden gehouden, of dat nu binnen is of buiten, heeft grote invloed op de beleving. Reinheid en het inrichten van de ruimte op een praktische en fraaie wijze spelen een zeer belangrijke rol. Stiptheid is ook een maatstaf van goede voorbereiding.

Het welslagen van het Feest hangt in zeer grote mate af van de kwaliteit van de voorbereiding en deelname van het individu. De geliefde Meester biedt het volgende advies: ‘Hecht veel waarde aan de Negentiendaagse bijeenkomsten, opdat de geliefden van de Heer en de dienaressen van de Barmhartige bij die gelegenheden hun gelaat tot het Koninkrijk mogen wenden, de gebeden mogen zingen, Gods hulp mogen afsmeken, zich vol vreugde tot elkaar aangetrokken mogen voelen, en mogen groeien in zuiverheid en godsvrucht, in de vreze Gods en in weerstand tegen hartstocht en zelfzucht. Op die wijze zullen zij zich losmaken van deze stoffelijke wereld en zich overgeven aan geestvervoering’.”²⁹

Zoals steeds moet je de bovengenoemde ideeën enkele malen lezen en ze in je groep bespreken zodat je leert om ze met gemak weer te geven. De volgende oefeningen helpen je meer inzicht te verkrijgen over het belang van het Negentiendaagsfeest:

1. Wat is kenmerkend voor ieder huis waar de vrienden samenkomen om de Heer te prijzen en te verheerlijken? _____

2. In het tweede citaat hierboven vertelt Bahá'u'lláh ons dat we, als we in bijeenkomsten
samenkomen, daarin met _____ en _____
moeten spreken, en de _____ lezen, want Gods Woord _____
_____ en _____.
3. In het derde citaat hierboven raadt 'Abdu'l-Bahá ons aan bijeenkomsten te houden en de
hemelse leringen te lezen en te zingen opdat
– het land waar wij wonen _____ mag worden _____
– het gebied waar wij verblijven _____ mag worden _____

4. Hoeveel maanden telt de bahá'í-kalender? _____
5. Hoeveel dagen zijn er per maand? _____
6. Welke bijzondere bijeenkomst vindt eens per maand bij de bahá'ís plaats?

7. Wat zijn de drie delen van het Negentiendaagsfeest?

8. Worden de delen van het Negentiendaagsfeest in willekeurige volgorde uitgevoerd?

9. Wat is het doel van het meditatieve deel van het Feest? _____

10. Wat is het doel van het bestuurlijke deel van het Feest? _____

-
-
11. Wat is het doel van het sociale deel van het Feest? _____
-
-
-
-
12. Welke van de volgende onderwerpen zijn geschikt om tijdens het bestuurlijke deel van het Feest te bespreken?
- ___ Het geld dat nodig is voor gemeenschapsacties
 - ___ De prestaties van het nationale voetbalelftal
 - ___ Hoe een meningsverschil tussen twee gemeenschapsleden opgelost kan worden
 - ___ De voortgang van de plaatselijke kinderklassen
 - ___ De betekenis van een aanhaling uit de Geschriften die één van de gemeenschapsleden eerder deze week heeft bestudeerd
 - ___ De levendigheid van de jeugdgroep van de gemeenschap
 - ___ Plaatselijke werkgelegenheid die vrijkomt voor jonge mensen
 - ___ Steun van de gemeenschap voor jeugdgroepen die zich met complexe dienstbaarheidsprojecten bezighouden
 - ___ Bezoeken aan ouders van kinderen en jeugdigen die meedoen aan het educatieve programma van het instituut
 - ___ Het versterken van het devotionele karakter van de gemeenschap
 - ___ Het overzicht van televisieprogramma's
 - ___ De inzichten die zijn verkregen over het kweken van een vreugdevolle en gedisciplineerde sfeer bij leerkringen
 - ___ Het vieren van de aanstaande Heilige Dag
 - ___ Initiatieven voor maatschappelijke actie die voortkomen uit het proces van gemeenschapsopbouw
13. Bespreek de volgende vraag met je groep: Waarom is de balans tussen de drie delen van het Feest zo belangrijk?

14. Bespreek nu de onderstaande vragen:

- a. Hoe zou jij je voorbereiden op het Feest als je gastvrouw of gastheer zou zijn?
- b. Hoe zou jij je voorbereiden op het Feest als je er alleen aan zou deelnemen?

PARAGRAAF 13

De tweede vraag die vaak opkomt in gesprekken over het Geloof is hoe de Bahá'í-gemeenschap in haar financiële noden voorziet. Hier volgen een paar punten die je kunnen helpen met het beantwoorden van dergelijke vragen.

Het instrument dat de bahá'í-gemeenschap voor haar materiële behoeften aanwendt is het Bahá'í-fonds. Dit wordt op verschillende niveaus door de instellingen van het Geloof beheerd: plaatselijk, nationaal, continentaal en wereldwijd. Bahá'ís geloven dat zij zelf de kosten moeten dragen van de pogingen hun Geloof te bevorderen, en daarom ontvangt het Fonds alleen bijdragen van leden van de gemeenschap.

Bijdragen aan het Fonds zijn vrijwillig. Deze zijn vertrouwelijk in die zin dat het een zaak is tussen het individu en de instellingen van het Geloof; de naam van de schenker en het bedrag worden niet bekendgemaakt. Er wordt ook geen druk op de leden van de gemeenschap uitgeoefend om bij te dragen. De instellingen doen algemene oproepen aan de gemeenschap, herinneren haar aan het belang van het Fonds, en maken duidelijk wat er nodig is. Niet zelden bepaalt een gemeenschap voor zichzelf een streefbedrag voor een bijdrage. Maar voor personen wordt er nooit een bedrag vastgesteld, en er wordt niet om geld gevraagd. Het wordt aan iedereen persoonlijk overgelaten om in overeenstemming met zijn of haar begrip van de betrokken principes te bepalen hoeveel ze bijdragen.

De samenleving die wij proberen op te bouwen wordt welvarend, zowel materieel als geestelijk. Rijkdom is alleen aanvaardbaar als er aan bepaalde voorwaarden is voldaan. We moeten het verwerven door eerlijk werk. We moeten het uitgeven ten gunste van de mensheid. En de hele gemeenschap moet erdoor naar een hoger niveau gebracht worden; het is niet aanvaardbaar dat er een paar mensen uitzonderlijk rijk zijn terwijl de meerderheid de eerste levensbehoeften moet ontberen. Bahá'u'lláh vertelt ons:

“De beste mensen zijn zij die door te werken het dagelijks brood voor zichzelf en hun verwanten verdienen uit liefde voor God, de Heer aller werelden.”³⁰

“...gij moet gave en heerlijke vruchten voortbrengen ten bate van uzelf en anderen. Daarom is eenieder verplicht een handwerk of beroep uit te oefenen; want daarin ligt het geheim van welstand, o gij die verstaat!”³¹

En ‘Abdu’l-Bahá legt uit:

“Rijkdom is uiterst prijzenswaardig, mits de hele bevolking rijk is. Als enkelen echter buitensporig rijk zijn terwijl de rest verarmd is, en er geen vruchten of voordelen uit die rijkdom voortkomen, dan is rijkdom slechts een last voor de bezitter.”³²

Om een samenleving op te bouwen die vrij is van onrecht en ellende moeten we allen gul en vrijgevig zijn. Zelfs als we schaarse middelen hebben, moeten we toch iets bijdragen aan de vooruitgang van de mensheid, want ware welvaart kan alleen met geven bereikt worden. Vrijgevigheid is een eigenschap van de menselijke ziel en heeft niets te maken met onze materiële omstandigheden. In De Verborgen Woorden zegt Bahá'u'lláh:

“Vrijgevigheid en grootmoedigheid zijn Mijn eigenschappen; wel ga het hem die zich met Mijn deugden tooit.”³³

We moeten onthouden dat de ware bron van al onze rijkdom God, de Almiddadige, is. Hij verschaft ons onze middelen van bestaan; Hij maakt onze vooruitgang mogelijk. En als we aan het Fonds bijdragen, geven we een deel van wat Hij ons geschonken heeft uit aan Zijn Zaak. Voor Bahá'is is bijdragen aan het Fonds dus niet slechts een zaak van vrijgevigheid; het is ook een geestelijke genade en een belangrijke persoonlijke verantwoordelijkheid. De Behoeder adviseert ons:

“Wij moeten gelijk de wel of de bron zijn die zich voortdurend ledigt van al wat hij heeft en die voortdurend uit een onzichtbare bron wordt aangevuld. Het voortdurend geven ten behoeve van onze medemensen, onbevreesd voor armoede en in vertrouwen op de onuitputtelijke milddadigheid van de Bron van alle rijkdom en al het goede - dit is het geheim van juist leven.”³⁴

In een later boek in deze reeks, dat over het onderwerp materiële middelen gaat, krijg je nog wel gelegenheid om dieper in te gaan op enkele van deze ideeën. Voor nu raden we je, zoals steeds, aan om het bovenstaande punt voor punt te bespreken en de volgende oefening in te vullen zodat je de ideeën natuurlijk en met gemak leert uitdrukken:

1. Vul de ontbrekende woorden in de zinnen hieronder in op basis van de citaten.
 - a Bahá'u'lláh zegt ons dat wij _____ moeten verdienen door te werken en het moeten uitgeven aan _____
 - b Wij moeten _____ en _____ vruchten voortbrengen _____ onszelf en anderen.
 - c Ieder van ons is moet een _____ of _____ uitoefenen, want daarin ligt het _____ van _____.
 - d ‘Abdu’l-Bahá legt uit dat rijkdom _____, mits de _____ rijk is.
 - e Als _____ buitensporig _____ zijn terwijl _____ is, en er geen _____ of _____ uit die _____ voortkomen, dan is rijkdom slechts een _____ voor de _____.

2. Schrijf de volgorde van de ideeën die hierboven gehanteerd is op:

[illegible]

Om inzicht te krijgen in het soort gesprekken dat zich kan ontploffen in een dorp of wijk die bol staat van de activiteiten hebben we meegekeken met Alejandra, een jonge studente aan de universiteit. Zij heeft bij een reeks bezoeken gedurende een aantal weken een aantal onderwerpen met de heer en mevrouw Sanchez besproken, die naar zij hoopt hun kennis van het

Geloof zal helpen verdiepen en hun toewijding aan de leringen die zij hebben aangenomen zal versterken. Uiteindelijk konden we, doordat Beatrice, de kleindochter van de familie Sanchez ten tonele verscheen, een ander soort gesprek bekijken, namelijk dat tussen twee jonge mensen die allebei graag willen leren hoe ze hun gemeenschap van dienst kunnen zijn. Door het verslag daarvan te doorlopen en de oefeningen te doen hebben we gezien dat er, naast toenemende kennis over de onderwerpen in kwestie, ook bepaalde geestelijke eigenschappen, houdingen en vaardigheden vereist zijn om de gesprekken waarover we het hier hebben gaande te houden.

In deze en de volgende paragraaf van dit hoofdstuk gaan we een ander soort onderwerp onderzoeken, namelijk die onderwerpen die veelal worden aangekaart tijdens bezoeken aan ouders van jeugdigen die deelnemen aan het educatieve programma van het instituut. Zoals we al eerder hebben aangegeven wordt dienstbaarheid in de vorm van het begeleiden van een kinderklas en het gidsen van een jeugdgroep in hierop volgende boeken behandeld, in respectievelijk Boek 3 en Boek 5. Misschien ken je de twee bijbehorende programma's, afhankelijk van of je er zelf al of niet aan deelgenomen hebt toen je nog jonger was.

Laten we eerst eens kijken naar de inhoud van wat vaak de basis vormt van een lopend gesprek met het gezin van jeugdigen. Stel je voor dat er wat tijd voorbij is gegaan sinds ons verhaal, en dat Beatrice nu Boek 2 aan het bestuderen is. Alejandra vraagt haar vriendin of ze met haar mee op bezoek wil gaan bij de gezinnen van diverse 12- tot 15-jarigen die met haar ondersteuning een groep gaan opzetten. Dat doet ze graag.

Alejandra legt aan Beatrice uit hoe zij dit voor zich ziet. “We beginnen elk bezoek,” meldt zij haar, “met de ouders laten kennismaken met het programma waar hun zoon of dochter belangstelling voor heeft, en met het noemen dat het een onderdeel is van het gemeenschapsopbouwende proces dat in de buurt vordert. Daarna gaan we een paar belangrijke concepten en ideeën van het programma met hen onderzoeken. Dit wordt het eerste van een reeks bezoeken, en we hopen dat het gezin naarmate de gesprekken vorderen de groep niet alleen actief zal steunen op velerlei manieren, maar dat ze de geestelijke bekrachtiging van de 12- tot 15-jarigen ook zullen gaan bevorderen.

Alejandra en Beatrice gaan nog door met het bespreken van punten die ze van plan zijn bij de gezinnen naar voren te brengen. Ze besluiten alle ideeën die zij belangrijk vinden op te schrijven, en ze weten wel dat er bij het eerste bezoek maar een paar aan bod zullen komen en dat de rest wel bij volgende gesprekken aan de orde komt. Dit zijn de punten die zij opsommen over het potentieel van de jeugd:

De drie jaar van de leeftijd van 12 tot 15 vormen een cruciale periode in het leven van een mens: een overgangsstadium van kind-zijn naar volwassenheid.

Wij noemen jonge mensen van deze leeftijd vaak ‘jeugdigen’. Het zijn geen kinderen meer, maar ze zijn ook nog niet volledig ‘jongere’.

Helaas bestaat wijdverbreid maar ten onrechte het beeld dat jeugdigen impulsief, opstandig en in zichzelf gekeerd zijn, en voortdurend in crisis raken. Wij zien hen echter in een ander licht. Het klopt dat wij in deze korte periode van ons leven allemaal snelle veranderingen ondergaan, lichamelijk, emotioneel en geestelijk. En het klopt ook dat wij als gevolg daarvan soms wat opstandig zijn. Maar in werkelijkheid is dit een leeftijd van groot potentieel en van grote belofte.

Wij waren zelf nog niet zo lang geleden jeugdigen, en weten nog wat die veranderingen met ons deden. Soms waren we dapper en soms waren we timide. Soms deden we heel gezellig en soms juist heel verlegen. We zeiden vaak dat we alleen wilden zijn terwijl we juist hoopten aandacht te krijgen. We wilden begrijpen waar we goed in waren en welke talenten en bekwaamheden we hadden. En we vonden het heel belangrijk hoe andere mensen ons zagen en wat ze van onze ideeën vonden.

Het is belangrijk om in te zien dat dit soort gedrag maar tijdelijk is. Juist in deze jaren in het leven van een mens ontwikkelen bepaalde verstandelijke vermogens zich razendsnel. We beginnen naar antwoorden op fundamentele vragen over het bestaan te zoeken. Wij analyseren wat we om ons heen zien, en betwijfelen veel van wat ons geleerd is. En we zijn minder bereid dan voorheen om automatisch mee te gaan in wat volwassenen zeggen dat we moeten doen, te meer als hun woorden en daden elkaar tegenspreken.

Als we jonge mensen willen bijstaan met het nuttig leren gebruiken van hun ontluikende vermogens is het essentieel om ze vooral niet als kinderen te behandelen. Dit is hoe ‘Abdu’l-Bahá deze periode beschrijft:

“Na een tijd komt hij in de jeugdperiode, waarin zijn vroegere omstandigheden en behoeften plaatsmaken voor nieuwe vereisten die passend zijn bij zijn gevorderde graad. Zijn waarnemingsvermogen wordt uitgebreider en diepgaander; zijn verstandelijke vermogens worden gewekt en geoefend; zijn krachten en prestaties worden niet langer begrensd door de beperkingen en de omgeving van de kindertijd.”³⁵

Het Universele Huis van Gerechtigheid, het bestuursorgaan van het Bahá’í-geloof, zegt het volgende over de benadering die wij hanteren bij het werken met jeugd:

“Terwijl mondiaal de tendens is om deze leeftijdsgroep neer te zetten als problematisch, verloren in een worsteling van fysieke en emotionele verandering, nukkig en in zichzelf gekeerd, beweegt de bahá’í-gemeenschap zich - in de taal die ze bezigt en de methodes die ze toepast – onmiskenbaar in tegengestelde richting; zij ziet in de jeugd juist onbaatzuchtigheid, een scherp rechtvaardigheidsgevoel, gretigheid om over hun wereld te leren en een verlangen om bij te dragen aan het bouwen van een betere wereld.”³⁶

Alejandra en Beatrice richten hun aandacht daarna op het eigenlijke geestelijke bekrachtigingsprogramma en proberen daar enkele kenmerken van te bepalen:

12- tot 15-jarigen willen dolgraag bij een groep vrienden horen met wie ze van gedachten kunnen wisselen, aan projecten kunnen werken, aan sport kunnen doen, enzovoorts. Daarom is het programma opgebouwd rondom het concept van een “jeugdgroep”. Iedere groep wordt begeleid door meestal een iets oudere jongere, die ze als een ware vriend van de groepsleden helpt hun vermogens te ontwikkelen.

Groepen komen regelmatig bij elkaar. De jeugd leert tijdens hun bijeenkomsten concepten te onderzoeken en uitdrukking te geven aan ideeën zonder de angst bekritiseert of uitgelachen te worden. Zij worden aangemoedigd te luisteren, te spreken, te overdenken, te analyseren, besluiten te nemen en die ook uit te voeren.

Wij leven in een tijd waarin veel negatieve krachten van invloed zijn op het denken en het gedrag van de jeugd. De begeleiders helpen hen deze krachten te bestrijden, niet alleen om zich te beschermen tegen het morele verval in de maatschappij maar ook om aan het verbeteren van de wereld te werken.

In het programma wordt ernaar gestreefd om de vermogens te voeden die inherent zijn aan de menselijke ziel, vermogens die tijdens de vroege adolescentie in steeds grotere mate zichtbaar worden. Daarbij zijn vooral het denk- en uitdrukkingsvermogen van belang. Jonge mensen moeten de taal ontwikkelen om diepgaande ideeën over de wereld te verwoorden, en goed kunnen uitleggen hoe zij de wereld willen zien veranderen.

Jeugdigen popelen om na te denken over de betekenis van concepten die fundamenteel zijn voor een betekenisvol leven. Geluk, hoop en voortreffelijkheid zijn daar voorbeelden van. Helaas spreken mensen vaak op een oppervlakkige manier over zulke zaken. Grondig begrip van dergelijke concepten en inzien hoe die uitdrukking vinden in het dagelijks leven kan jonge geesten helpen een sterke morele structuur op te bouwen en de negatieve krachten van de maatschappij te weerstaan.

Concepten begrijpen is essentieel voor de intellectuele ontwikkeling. Jeugdigen hebben het soms moeilijk op school omdat ze veel informatie over verschillende onderwerpen moeten leren, zonder dat ze voldoende ondersteund worden om de onderliggende concepten te bevatten. In het programma worden ze gestimuleerd om diep na te denken over morele, wiskundige, wetenschappelijke en andere ideeën, en hun schoolprestaties verbeteren daardoor stevast.

Jeugdigen hebben sterk het verlangen dingen te snappen. Ze willen de reden van wat er om hen heen gebeurt begrijpen. Om hierin te slagen moeten ze niet alleen met hun lichamelijke ogen kunnen zien, maar ook met hun geestelijk oog. Een belangrijk doel van het programma is dan ook het versterken van de geestelijke waarneming: de vaardigheid om in voorkomende situaties geestelijke krachten te herkennen en geestelijke principes te bepalen.

De diverse doelen van het programma – het ontwikkelen van moraal, van geestelijk waarnemingsvermogen en uitdrukkingsvermogen – worden bereikt aan de hand van een reeks boeken. Die boeken bevatten eenvoudige verhalen over het leven van jonge mensen van over de hele wereld. Naast het samen bestuderen van deze boeken, de inhoud ervan bespreken en de gevraagde oefeningen te doen, doen de jeugdigen aan sport, kunst en creativiteit.

De groepen zetten met de hulp van de begeleiders ook een reeks dienstbaarheidsprojecten op en voeren die uit, wat een groot deel uitmaakt van het programma. De jeugdigen leren door deze projecten na te denken over de gemeenschap en wat er nodig is, ze leren te consulteren en met elkaar en anderen in de gemeenschap samen te werken.

De onderwerpen van deze boeken zijn gevarieerd; elk ervan is gericht op een onderwerp dat essentieel is voor de geestelijke bekrachtiging van de jeugd. Het eerste boek gaat bijvoorbeeld over het onderwerp “bekrachtiging”: dat God onze inspanningen om nobele doelen te bereiken bekrachtigt. En ander boek gaat over “hoop”; hoe we zelfs onder de moeilijkste omstandigheden de toekomst met hoop tegemoet moeten zien. In weer een ander boek wordt het concept “voortreffelijkheid” geanalyseerd. “Vreugde” is ook een onderwerp van een van de boeken, en in een ander is “de kracht van het woord” het

onderwerp van overdenking. Bij de boeken waarin wiskundige concepten worden besproken is er een waarin de gewoonten van een ordentelijke geest worden uitgediept. Op het gebied van wetenschap is er een boek dat draait om het zorgen voor je eigen gezondheid: lichamenlijk, verstandelijk en geestelijk. En er zijn nog een stuk of tien boeken die de jeugdigen in drie jaar bestuderen.

Alejandra en Beatrice zijn van plan om een paar boeken mee te nemen, voor het geval dat ouders die eens willen inzien. Als je de teksten nog niet zo heel goed kent vind je het misschien handig om de tijd te nemen om zoveel mogelijk van de verhalen te lezen; hierdoor zul je de verschillende gesprekken die zich in de gemeenschap ontfouwen beter kunnen volgen. Ondertussen is het raadzaam om de hierboven gepresenteerde ideeën volledig met de andere deelnemers van je leerkring te bespreken. Deze worden nog uitgebreider behandeld in Boek 5. Als je na het bestuderen daarvan besluit om jeugdgroepbegeleider te worden ga je de gezinnen van de deelnemers systematisch bezoeken en deze en dergelijke ideeën met ze uitdiepen. Maar ook nu wil je misschien, net als Beatrice, een ervaren iemand vergezellen bij een paar bezoeken aan de ouders van de jeugd in jouw gemeenschap.

PARAGRAAF 15

De volgende dag gaan Alejandra en Beatrice thuis op bezoek bij drie jeugdigen die mee gaan doen met een nieuwe groep die nu in de wijk gevormd wordt. Beatrice is blij om te zien dat de ouders enthousiast deelnemen aan gesprekken over het geestelijke bekrachtigingsprogramma. Aan het einde van de middag is ze overtuigd dat ze Alejandra wil helpen met de jeugdgroep, en wil leren om zelf begeleider van een nieuwe groep te worden, hopelijk dit jaar al. Ze realiseert zich natuurlijk wel dat ze in de tussentijd nog een paar instituutsboeken moet voltooien. Maar ze is vastberaden om het bestuderen van de boeken voort te zetten in hetzelfde gestage tempo als waarmee ze al tot dit punt is gekomen.

Zo is het zover gekomen dat Beatrice, met voortdurende hulp en aanmoediging van Alejandra, voortgaat op het pad van dienstbaarheid. We pakken haar verhaal dan weer een paar maanden verder op, als ze bijna klaar is met Boek 3. De begeleider van haar leerkring heeft Maribel, een kinderklasbegeleider, gevraagd om Beatrice en de overige deelnemers uit te nodigen om haar om beurten te vergezellen bij bezoeken aan ouders van kinderen van een nieuwe kinderklas voor groep 3. Beatrice vindt dat ze veel geleerd heeft van het bestuderen van Boek 3. En ze weet van Alejandra, die dat al een paar keer gezegd heeft, dat de inzichten die zij uit het boek verkregen heeft haar bekwaamheid om als begeleider te dienen versterken.

Als Maribel en Beatrice bij elkaar komen vertelt Maribel haar dat ze de moeder van Emma gaan bezoeken. “Het is een heel schattig meisje en ze houdt echt van leren”, zegt Maribel. “Ik heb haar ouders al een keer bezocht en de aard van de kinderklas aan hen uitgelegd. Ze wilden Emma graag laten deelnemen. Haar moeder gaf aan dat ze graag meer wilde weten over de klas, en toen heb ik beloofd om terug te komen om wat te vertellen over de opvoedkundige ideeën die aan ons lesmateriaal ten grondslag liggen. Ik heb voor mezelf al wat aantekeningen gemaakt. Als je wilt kunnen we die samen doornemen en bespreken.” Beatrice stemt daarmee in. Dit zijn de aantekeningen die zij bespreken:

Eerst ga ik mevrouw Martinez vertellen hoe blij ik ben met Emma in de klas, en benoem ik een paar van haar prachtige kwaliteiten.

Het lijkt mij het beste om het gesprek te beginnen met het samen lezen van dit citaat uit de Geschriften van Bahá'u'lláh:

“Beschouw de mens als een mijn, rijk aan edelstenen van onschatbare waarde. Alleen opvoeding kan de schatten ervan aan het licht doen komen, en de mensheid in staat stellen daar baat van te hebben.”³⁷

Vervolgens kan ik een paar dingen zeggen over hoeveel invloed deze woorden op mij als leerkracht hebben gehad. Ik zal vertellen dat mijn hart elke keer overloopt van blijdschap als ik naar de kinderen in de klas kijk en ze als mijnen vol waardevolle edelstenen zie. Ieder van hen kan potentieel hemelse eigenschappen laten zien. Ieder van hen heeft talenten die ontdekt en ontwikkeld kunnen worden. Ieder van hen kan uitgroeien tot een waardevol lid van de maatschappij en bijdragen aan het verbeteren van de wereld.

Daarna moet ik misschien een paar voorbeelden geven van die edelstenen die opvoeding in ieder kind naar voren moet laten komen. Ik zou dan wat verstandelijke vermogens kunnen noemen, bijvoorbeeld de wetten der natuur ontdekken, prachtige kunstwerken maken en verheven gedachten uitspreken. Ik zal uitleggen dat kinderen al kunnen beginnen met het ontwikkelen van al deze vermogens als ze de juiste opvoeding krijgen. Daartoe moeten ze wel op jonge leeftijd al bepaalde eigenschappen ontwikkelen. Ze moeten bijvoorbeeld leren op te letten, hard te werken als dat nodig is, en zich concentreren op waar ze mee bezig zijn. Ze moeten opgroeien tot personen die zich bekommeren om het welzijn van anderen en die dienstbaar willen zijn aan hun gemeenschap. Daarom is het belangrijk om op jonge leeftijd aandacht te geven aan de ontwikkeling van hun karakter.

Dat is vervolgens wel een goed moment om aan mevrouw Martinez te vragen ons iets te vertellen van haar ideeën over hoe ze haar dochter als mens zou willen zien. Wat voor een karaktereigenschappen vindt zij belangrijk dat Emma heeft?

Bij de eigenschappen die zij noemt zullen er zeker wel een paar zijn die in de categorie geestelijke eigenschappen vallen, wat het volgende onderwerp is dat ik wil inbrengen. Er zijn bepaalde eigenschappen die een mens moet hebben, zeg ik dan, die fundamenteel zijn voor het menselijk bestaan. Die horen bij de ziel van de mens. Die ontwikkelen we door de spiegel van ons hart te polijsten zodat de eigenschappen van God erin weerspiegeld worden. Die noemen wij geestelijke eigenschappen, en onze lessen voor groep 3 gaan vooral over deze eigenschappen.

Ik denk dat ik dan nog doorga met het opnoemen van enkele geestelijke eigenschappen die in de les voor groep 3 in Boek 3 staan, en de bijbehorende citaten laat horen. Ik zal uitleggen dat Emma deze citaten uit haar hoofd gaat leren en dat zij haar dochter kan vragen ze aan haar voor te dragen, evenals de gebeden die ze zal leren:

– Liefde:

“O vriend! Plant in de tuin van uw hart slechts de roos der liefde...”³⁸

– Rechtvaardigheid:

“Bewandel het pad van rechtvaardigheid, want dit is waarlijk het juiste pad.”³⁹

- Waarheidsliefde:

“Waarheidsliefde is de grondslag van alle menselijke deugden.” ⁴⁰

- Vreugde:

“O Mensenzoon! Verheug u in de blijheid uws harten, dat gij waardig zult zijn Mij te ontmoeten en Mijn schoonheid te weerspiegelen.” ⁴¹

Maribel en Beatrice besluiten dat de bovenstaande ideeën wel voldoende zijn voor één bezoek. Jij zult zelf binnenkort verder gaan met het bestuderen van Boek 3 en je zult in de gelegenheid komen enkele beginselen die ten grondslag liggen aan het zesjarige programma van het Ruhi-instituut voor de geestelijke opvoeding van kinderen te overdenken. Als er zich daarvoor al een gelegenheid voordoet waarbij je met een kinderklasbegeleider een paar ouders kunt bezoeken, zullen de ideeën die hier uiteengezet zijn van pas blijken te komen, en je moet ze nu punt voor punt in je leerkring bespreken.

PARAGRAAF 16

De volgende woorden van ‘Abdu’l-Bahá hebben we al eerder gelezen: “Hoe sterker de banden van kameraadschap en solidariteit zijn onder de mensen, hoe groter de opbouwende en uitvoerende kracht zal zijn op alle terreinen van menselijke activiteit.” Het Universele Huis van Gerechtigheid vertelt ons dat we door mensen thuis te bezoeken en ze bij ons thuis uit te nodigen “banden van geestverwantschap smeden die een gemeenschapsgevoel kweken”. We moeten daarom het effect van deze praktijken op de cultuur van onze groeiende gemeenschap niet onderschatten.

In de vorige paragraaf hebben we gekeken naar bepaalde verschillende soorten van gesprekken die kunnen plaatsvinden tijdens de bezoeken die we afleggen bij elkaar thuis. Bij het bewandelen van het pad van dienstbaarheid zullen wij allemaal deelnemen aan een zich uitbreidend gesprek in ons dorp, plaats of wijk over het toepassen van Bahá’u’lláh’s leringen op ons persoonlijk en collectief leven. Dit zal soms uitmonden in een reeks officiële bezoeken die worden georganiseerd om groeiende aantallen mensen in staat te stellen hun kennis van deze leringen te verdiepen. Op veel andere gelegenheden zal het educatieve programma van het instituut, en de inhoud en doelen ervan, onderwerp van gesprek zijn. Steeds meer vrienden en burens zullen uitgenodigd worden om deel te nemen aan het gemeenschapsopbouwende proces. Als je vervolgens naar de toekomst kijkt, en naar het pad van dienstbaarheid dat voor je uitgestrekt ligt, moet je er alles aan doen om wat in deze tekst naar voren is gebracht goed te leren, ervaring te krijgen met het bespreken van elk onderwerp, en natuurlijk doorgaan met het verdiepen van je eigen kennis van Bahá’u’lláh’s leringen. Dan zul je delen in de niet-aflatende vreugde van het Woord van God met anderen delen.

REFERENTIES

1. Bahá'u'lláh, *De Verborgen Woorden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1994), Arabisch nr. 4.
2. Bahá'u'lláh, *Bahá'i-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 1.
3. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk IV, alinea 1.
4. Idem, hoofdstuk V, alinea 2.
5. 'Abdu'l-Bahá in *Bahá'i-gebeden*, nr. 214.
6. Idem, nr. 120.
7. Idem, nr. 120.
8. Uit een toespraak van 16 augustus 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to The United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982, reprint 2012), alinea 23.
9. 'Abdu'l-Bahá in *Bahá'i-gebeden*, nr. 127.
10. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, hoofdstuk XLV, alinea 1.
11. 'Abdu'l-Bahá, aangehaald door Shoghi Effendi in *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1991, 2012 printing), blz. 139.
12. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, hoofdstuk V, alinea 5.
13. Uit een toespraak van 'Abdu'l-Bahá op 5 mei 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace*, alinea 4.
14. Uit een toespraak van 21 oktober 1911, gepubliceerd in *De Toespraken van 'Abdu'l-Bahá in Parijs* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1984), alinea 7-8.
15. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*, hoofdstuk CXLVI, alinea 1.
16. Uit een toespraak van 5 mei 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to The United States and Canada in 1912*, alinea 4.
17. Bahá'u'lláh in *De Verborgen Woorden*, Perzisch, nr. 44.
18. Idem, Perzisch, nr. 66.
19. Uit een Tafel van 'Abdu'l-Bahá, gepubliceerd in *Muntakhabátí az Makátib-i-Haḍrat-i-'Abdu'l-Bahá* (Haifa: Bahá'í World Centre Publications, 1984), deel 2, nr. 249.
20. Uit een toespraak van 25 september 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to The United States and Canada in 1912*, alinea 2.
21. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2014), nr. 43, alinea 1.
22. Idem, nr. 207, alinea 3.
23. Bahá'u'lláh, *Compilatie Bahá'í Bijeenkomsten* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1986), blz. 5.
24. Idem, blz. 5.

25. ‘Abdu’l-Bahá, *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, (New York: Bahá’í Publishing Committee, 1916, 1930 printing), deel 3, blz. 631.
26. Bahá’u’lláh, *De Kitáb-i-Aqdas, het Heiligste Boek* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, 1997), K57.
27. ‘Abdu’l-Bahá, *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, nr. 48, blz. 130.
28. Uit een brief van 27 augustus 1989 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de volgelingen van Bahá’u’lláh, alinea 2.
29. Idem, alinea 9-10.
30. Bahá’u’lláh, *De Verborgen Woorden*, Perzisch nr. 82.
31. Idem, Perzisch nr. 80.
32. ‘Abdu’l-Bahá in *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2007, 2016 printing), alinea 46.
33. Bahá’u’lláh, *De Verborgen Woorden*, Perzisch nr. 49.
34. Shoghi Effendi, aangehaald in *Principles of Bahá’í Administration* (London: Bahá’í Publishing Trust, 1976), blz. 20.
35. Uit een toespraak van 17 november 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to The United States and Canada in 1912*, alinea 3.
36. Uit de Ridvánboodschap van 2010 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de bahá’ís van de wereld, alinea 16.
37. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá’u’lláh*, hoofdstuk CXXII, alinea 1.
38. Bahá’u’lláh, *De Verborgen Woorden*, Perzisch nr. 3.
39. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá’u’lláh*, hoofdstuk CXVIII, alinea 1.
40. ‘Abdu’l-Bahá, aangehaald door Shoghi Effendi in *The Advent of Divine Justice*, alinea 40.
41. Bahá’u’lláh, *De Verborgen Woorden*, Arabisch nr. 36.